

Lázi Sándor nyugdíjba vonuló lelkipásztor átadja a szolgálatot Újpesten Révész Benjámint volt péceli lelkipásztornak, a Közép-magyarországi Egyházkerület titkárának

Dr. Gerzsenyi László beiktatása a péceli gyülekezetben

A jelenlevő baptista lelkipásztorok után az evangélikus, református és katolikus lelkészek is köszöntötték az újonnan szolgálatba állókat. A clevelandi gyülekezet táviratban üdvözölte volt lelkipásztorát.

BERETTYÓÚJFALU

Ünnepélyes keretek között avatták és iktatták be lelkipásztori tisztébe 1979. április 22-én *Szlovák Tibor* testvért. Az avatandó lelkipásztort *Hajnal József* egyházkerületi elnök kérdezte meg hitéről. A kérdések alapján először megtéréséről és elhívásáról kellett testvérünknek bizonyosságot tennie, majd a hit alapvető kérdéseiről.

Az igehirdetés szolgálatát *Laczkovszki János* egyházelnök végezte Ef 4:11–13 alapján. Hangsúlyozta: „És Ő adott...” nemcsak az efézusi, hanem minden idők gyülekezeteinek szolgálatát. Így rendelt ki a szolgálatra a berettyóújfalui gyülekezet és körzet számára is olyat, aki alkalmas a nyáj legeltetésére, táplálására.

Egyházunk elnöke az igehirdetés után

kézzel történt imádsággal avatta fel lelkipásztorrá *Szlovák Tibort*, akit az imádság alatt szolgatársi koszorú övezett.

Ezután *Zentai László* a gyülekezet volt lelkipásztora Zsolt 45:3–8 versekkel köszöntötte az új lelkipásztort: „Akkor leszel hűséges szolgája az Urnak, ha Jézus példáját követve szolgálod a gyülekezetet.”

Szlovák Tibor testvér Jn 1:19–27 alapján mondta el prédikációját: „Sohasem akarok más lenni, mint ami vagyok! Én kiáltó szó akarok lenni” – mondotta megható szavakkal.

A gyülekezet nevében *Mészáros Lajos* ny. lelkipásztor köszöntötte a lelkipásztort és feleségét. *Cserepka Pál* titkár testvér az egyházkerület nevében köszöntötte az ünneplő gyülekezetet és az új lelkipásztort. A megjelent szolgatársak egy-egy igeverssel köszöntötték testvérünket.

A lelkipásztornak köszöntését *Szlepák Lajosné* és *Zentai Lászlóné* testvérek adták át. A körzet küldöttei is felsorakoztak és köszöntötték lelkipásztorukat. Köszöntötték az ünneplő gyülekezetet és az új lelkipásztort a testvéregyházak képviselői is.

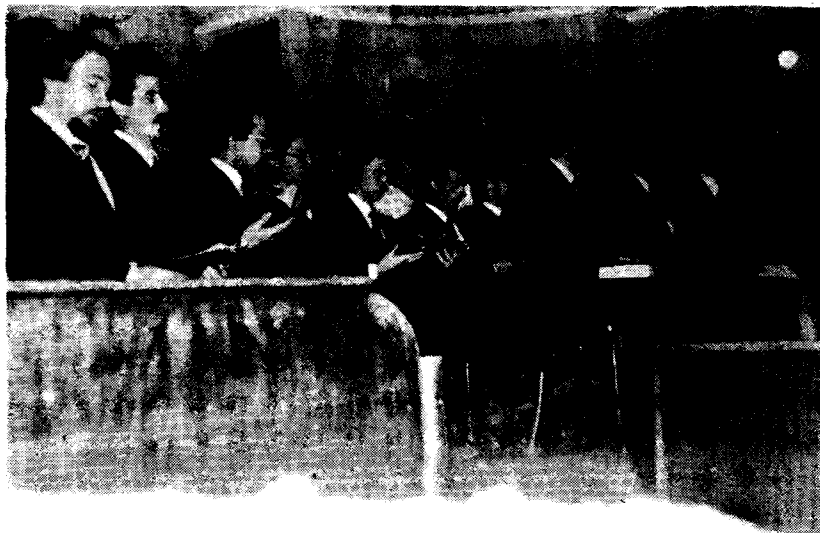

Szlovák Tibor lelkipásztorrá avatása

Bertalan József jugoszláviai lelkipásztor Tahiban

A Baptista Teológiai Szeminárium hallgatói az évnyitón – 1979. szeptember 12-én a rákospalotai imaházban.

„ÉNEKELJETEK AZ ÚRNAK!”

A JÖVŐ KARMESTEREI

A baptista közösség közismert éneklő kedve az utóbbi időkben sem csökkent. Ennek egyik nyilvánvaló bizonyítéka az évente megrendezésre kerülő nyári Egyházzenei Tanfolyam. Az 1978. évinek július 8-án volt a záróünnepélye az újpesti imaházban, ahol a kéthetes tanfolyamot tartották.

Mintegy hatvan hallgató jelentkezett a nyári kurzusra, nagyobbára „haladók”, hiszen többen már a harmadik szemesztert fejezték be. Legtöbben a karvezetés nehézségeivel és lehetőségeivel birkóztak és ismerkedtek a reggel nyolctól este nyolcig tartó kemény munkanapokon, de számos ifjú testvérünk harmóniumon és orgonán gyakorolt, s közülük nem egy máris igen elismerésre méltó teljesítményt nyújtott.

A záróünnepséget *Kiss Emil* főtí lelkipásztor testvér vezette. A 135. zsoltár első verseivel köszöntötte a népes gyülekezetet. Emlékezetes marad *Szigeti Jenő* testvér igehirdetése. A szolgálat értelméről és jelentőségéről szólt és arról, hogy szolgálni – az ének-zene területén is! – csak Krisztustól tanult szelídlelkűséggel lehet és szabad. Igyekezzünk isteni békével és szent derúval betölteni hivatásunkat!

A tanfolyam résztvevői – csaknem valamennyien tehetséges fiatalok, lányok és fiúk – két kórust képeztek, és ilyen módon szolgáltak felváltva: mint kamaraegyüttes vagy mint teljes kar. Kellemes meglepetés volt a kórus szólamainak tiszta csengése.

Külön és név szerint is hadd történjék említés *Beharka Pál* zenetanár-orgonaművész testvérünkről, akinek úgyszerete és áldozatkészsége mindannyiunk előtt közismert.

Nagy élvezettel hallgatta az ünneplő gyülekezet a szebbnél szebb énekeket, és örömmel szemlélte a tehetséges karmesterjelölteket, amint igyekeztek a legtöbbet kihozni egy-egy kórusműből. Mint-

egy huszonöt karének és számos – orgonán vagy harmóniumon előadott – zenemű dallamvilágában és szöveges üzenetében gyönyörködhettek az érdeklődők.

ORGONAAVATÁS GYULÁN

1978. július 23-án örömmünnepe volt a gyülekezetnek. Ekkor szólaltatta meg az új elektronikus orgonát *Beharka Pál* testvér.

Az igehirdetés szolgálatát *Papp József* békési lelkipásztor végezte. Délelőtt a Zsolt 147:1–12 alapján szólt Atyánk gondviselő, megtartó szeretetéről, melyért méltán zengünk hálaéneket és dicséretet. Délután arról szólt: tudunk-e a nyomorúságban, a szenvedésekben is énekelni. A helyi gyülekezet szavallatokkal, énekkari szolgálatokkal adott hálát az új orgonáért.

ÍZELÍTŐ AZ EGYHÁZZENE KORSZAKAIBÓL

A Központi Énekkar 1978. november 18-án egyházzenei áhítatot tartott az albertirsai baptista imaházban.

A műsor összeállításánál arra törekedtek, hogy a kórus több zenei korszak muzsikájából adjon ízelítőt. Műsorukat három stílusjegyet hordozó részből állították össze, sorrendben: Viadana, Orlando di Lasso, Handel, Martii Hela, Bányai Jenő, Berkesi Sándor, Randell Thompson, Bárdos Lajos, Kodály Zoltán és Joseph Haydn műveiből.

A Központi Énekkar az ügyhöz méltó lelkesedéssel mintaszerűen tolmácsolta mind az ismert, mind a most bemutatásra került műveket. *Bányai Jenő* vezető karmester testvér mellett még közreműködött *Tóka Gyöngyvér* is. Bemutatózó vezényletében szintén biztonságot és átszellemültséget tapasztalhatunk. Azokat a tulajdonságokat, amelyek a jó vezénylet nélkülözhetetlen kellékei.

A continuo szolgálatát Gerő Erik főiskolai hallgató látta el sokat ígérő muzikalitással és gondossággal.

A JÖVŐ ZENÉJE

1978. december 30-án az Egyházzenei Tanfolyam növendékhangversenyt rendezett a Budapest – József utcai kápolnában. Igen változatos volt a megszólaltatott művek szerzőinek sora; a barokk mesterektől egészen a baptista körökben már házi szerzőként számon tartott Lisznyay Szabó Gáborig. Sokszínűség jellemezte a megszólaló alakulatokat is. Vegyes és női kar, összevont és gyermekzenekar tolmácsolta a szebbnél szebb műveket. A jó teljesítményre törekvő igyekezet és a játékoság egészes vegyülete hatotta át a szolgálókat.

A sok megragadó élmény közül a három spirituáléból álló énekfüzér, annak is középső darabja, az „*Oly lágyan ring a kocsi*” volt a legemlékezetesebb. Az énekeseken túl az est szép élményeiért *Beharka Pál* teológiai tanár testvért és hűséges munkatársait, *Lukács Gézát*, *Tóka Gyöngyvért* és *Frittmann Zsombort* illeti a dicséret. A hála pedig a mi Istenünk.

MINDNYÁJUNK ZENEKARA

Felejtethetlen istentiszteleti alkalom volt része a Miskolchoz tartozó gyülekezeteknek 1979. február 17-én este és az azt követő vasárnap, amikor vendégül láthatták egyházunk központi zenekarát. A zenekar *Jobbágy István* testvér vezényletével sok szép zenekari művet adott elő, a múlt századi és jelenkori szerzők munkáiból. A szóókat *dr. Meláth Ottó* testvér énekelte. Örömmel tapasztaltuk, hogy ez a zenekar nemcsak a budapestieké, hanem az egész ország gyülekezeteié.

Adja az Úr, hogy lelkes szolgálataikkal legyenek továbbra is szent neve dicsőségére!

ÉNEKESEK AZ ÖKUMENÉ SZOLGÁLATÁBAN

A Debreceni Református Kollégium Kántusa egyházunk vendégeként 1979. március 3-án este gazdag programmal állt a zsúfolásig megtelt Nap utcai templom várakozó hallgatósága elé. A történelmi múltú kántust javarészt a református gimnázium éneklő kedvű leány- és fiútanulói alkotják. Elmondhatjuk, a debreceni kollégium kántusa legvirágzóbb korszakába érkezett. A tervszerűen, jól megalapozott kórusmunkának a legapróbb részletekre kiterjedő kimunkálását *Berkesi Sándor* karnagy végzi. Példás munkatársként tevékenykedik mellette *ifj. Karasszon Dezső* orgonaművész, aki ezen az estén a kántus kísérete mellett önálló orgonaszámokkal is bizonyította alapos zenei felkészültségét.

A kántus műsora a reneszánsz mesterektől átívelt korunk művészeinek alkotásáig. Nem hagyhatók szó nélkül az a példamutató fegyelem, különleges zenei érzékenység, az érzelmi felfokozottság, ahogyan szolgálatát végezte.

A zenei áhitaton *Arató Ferenc* püspökhelyettes, egyházkerületi főjegyző adta át *dr. Bartha Tibor* püspök testvéri áldáskívánásait, majd röviden ismertette a debreceni kollégium falai között folyó sokirányú munkát. Ezután pedig ígét hirdetett Fil 2:1–11 alapján, buzdítván a hallgatókat és az előadókat, annak az „indulatnak” a megszerzésére, „amely volt a Krisztus Jézusban”.

EGYHÁZZENEI TANFOLYAM PÉCSETT

1979. április 9-én Pécssett karvezető-képző és harmónium-tanfolyam kezdődött a Dunántúli Egyházkerületben. Több mint negyven hallgató jelentkezett, egyharmaduk karvezetői, kétharmaduk harmónium szakra. Legtöbbjük tizenéves és az ének-zene területén szinte egészen kezdő volt.

Ifjaink a tavaszi iskolaszünetből szen-

teltek oda négy napot, hogy belekóstoljanak az énekzene tudományába, hogy előttük is világossá váljék, vajon csak készségük van ehhez a szolgálathoz, vagy képességgel is rendelkeznek. *Beharka Pál* testvér, a Zeneügyi Bizottság elnöke a tőle megszokott ambícióval vetette bele magát a munkába. Jó segítői is akadtak azonban Rostásné *Mészáros Edit* komlói és Füzesiné *Meláth Lidia* pécsi énektanár testvérek személyében, akik önzetlenül közreműködtek a tanfolyam levezetésének komoly munkájában.

A napközben kisebb csoportokban végzett munkát esténként közös énekóra zárta. Külön köszönet illeti a gyülekezet ifjúságát az esti énekórákon való részvételükért, valamint az énekkar tagjait is, akik a záróesten vállalták a szolgálatot.

BÁRDOS LAJOS DEBRECENBEN

Kellemes meglepetésben volt része a debreceni gyülekezet énekkarának 1979. május 6-án, amikor *Bárdos Lajos* zeneszerző megtisztelte az énekeseket látogatásával.

A művész 80. születésnapja alkalmából rendezett ünnepségre érkezett Debrecenbe. Az ünneppel járó elfoglaltsága ellenére is elfogadta az énekkar vezetőségének meghívását, és Berkesi Sándor – a református kántus karnagya – kísé-

retében részt vett a délutáni énekórán, és meghallgatta az énekkar gyakorlását.

Az énekesek egy Kodály-kórusmű és több Bárdos-szerzemény elénekelésével kedveskedtek a mesternek. Bárdos Lajos meghatott szavakkal köszönte meg az „ajándékot” és mondta el értékes véleményét a hallottakról. Nagyon kedves, közvetlen szavakkal beszélt az énekeseknek a kóruséneklés szépségeiről.

HANGSZERÁTADÁS A BUDAI GYÜLEKEZETBEN

1979. május 19-én vette használatba új elektronikus orgonáját a gyülekezet hálaadó zenés istentisztelet keretében. Az ünnepélyesen átadott orgona 3 manuális, pedálos, 68 regiszterrel és 82 kombinációs kapcsolóval ellátott hangszer.

A bemutaton a zenei szolgálatok derekas részét *Beharka Pál* művészi értékű szolgálata töltötte ki. Múсорán a barokk mesterek (Bach, Telemann, Scheidt, Walter), a romantikusok (Reger, Brahms) és napjaink néhány komponistájának alkotásai szerepeltek (Lisznyay Gábor).

Isten igéjét *dr. Szakács Imre* helyi lelképásztor hirdette a 98. zsoltár alapján. „Újjászületés nélkül nem lehet új éneket énekelni az Úrnak!” – hangzott a határozott igei üzenet.

A FÖLDI PÁLYA VÉGÉN

KOZÁK SÁNDOR 1902–1979

A péceli baptista temetőben 1979. február 3-án népes gyászoló gyülekezet kísérte el *Kozák Sándor* nyugalmazott lelképásztor kihűlt porsátorát utolsó földi állomáshelyéig. A hűséges szolgát január 25-én hívta haza hosszú betegség után az Úr.

Kozák testvér 1902. április 23-án született a Tiszaháton elhelyezkedő Beregdarócon. Szülei gazdálkodó emberek voltak, Sándor fiuk is ezt a foglalkozást készült folytatni. Már felnőtt ember volt, amikor *Czine Ferenc* evangélista testvér bizonyágtétele megerintette a szívét. Elfogadta az Úr Jézust Megváltójául. Lelkesedéssel követte Jézust. Nem maradt benne titok az örömhír, megin-

dult – testvéreivel együtt –, hogy más helyekre is eljuthasson az evangélium.

Czine testvér, látva Sándor buzgóságát és rátermetségét, bátorította, hogy teljességgel szentelje életét az Úr oltárára. Így jelentkezett a Teológiai Szemináriumba, ahol 1935. május 30-án kapott végbizonyítványt.

Még ebben az évben frigyre lépett *Fekete Mária* testvérrel. Házasságukat négy gyermekkel áldotta meg az Úr.

Két évig Czine testvér nagy kiterjedésű körzetében – Beregdaróc és Tarpa vidékén – szolgált nagy odaadással. 1937-ben került Kisvárdára, ahol 25 évig munkálkodott. Ez a körzet kiterjedése a legnagyobbak közé tartozott az országban. Tizennyolc állomásból állt, melyek többsége csak néhány tagot számlált. Kozák testvér nyugdíjas koráig hűségesen gondozta ezeket a szórványokat.

1962-ben Rákoscabán kezdte meg nyugdíjas éveit. A helyi gyülekezethez tartozott, s családjával együtt a Béthelotthonban lakott, melynek gondnoka volt haláláig.

Kozák testvér idős napjaiban is aláztos, szorgalmas volt. Ha teherre, készségesen vállalt igazszolgálatot.

A ravatalnál *Mészáros Kálmán* rákoscsabai lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét Jób 16:22–23 alapján. „Mert a kiszabott esztendőket letelnek” – csak ne hiába teljenek. – A sírnál *Marsal János* rákoshegyi lelkipásztor emlékezett Kozák testvére. Elmondotta, hogy szomszédok voltak a régmúltban, a legutóbbi időben is, s reménykedve szólt róla, hogy majd odafönt újra szomszédok lehetnek.

BIHARI GERELY

1913–1979

Bihari Gergely ny. lelkipásztor testvér, a bonyhádi gyülekezetnek és körzetnek hosszú időn át volt lelkipásztora, életének 66. esztendejében ment haza égi Urához, akit mindhalálgig odaadóan szeretett és hűségesen szolgált. Temetése

Bonyhádön történt 1979. február 21-én.

Egyházunk részéről *Révész László* missziói alelnök testvér méltatta az elhunyt szolgatárs életét. A ravatalozónál *Pátkai Béla* bonyhádi, a sírnál *Kovács Géza* budafoki és *Papp József* békési lelkipásztorok hirdették az ígét.

Bihari Gergely lelkipásztor testvérünk 1913. augusztus 13-án született Berekböszörményben. Még szinte gyermekkorában, 15 évesen, átadta szívét az Úr Jézusnak és bementkezett.

A hitbuzgalmi munkába már fiatalon bekapcsolódott. A Brit és Külföldi Bibliatársulatnál is szolgált, bekopogva sok helyre az evangélium vigasztaló üzenetével.

Fiatal korában kivette részét a nehéz fizikai munkából is. 1932–38-ig kubikosként dolgozott.

Istentől elhivatást érezve a lelkipásztori szolgálatra, érett férfiú korában, 1942-ben kezdte meg tanulmányait a Baptista Teológiai Szemináriumban. 1947-ben a hódmezővásárhelyi gyülekezet hívta meg lelkipásztorának, itt két évig végezte a missziómunkát. 1948. január 14-én avatták lelkipásztorrá Hódmezővásárhelyen. 1949–1958-ig a szarvasi nagy kiterjedésű körzetben végzett lelkipásztori munkát, 1958–60 között pedig az akkor önállósult vásárosnaményi körzetben lelkipásztorokodott.

1960-tól 73-ig, nyugdíjazásáig a dombóvári körzetben végezte a lelkipásztori szolgálatot (korábban bonyhádi székhellyel).

Bihari Gergely testvér *Szobegynszki Erzsébet* vette feleségül, aki tőle telhetőleg igyekezett segítségére lenni férjének a szolgálatban. Házasságukból négy leánygyermek született: Erzsébet, Mária, Anna és Márta.

Felesége halála után *Lukátsi Ilona* testvérrel kötött házasságot, aki mint segítőtárs, azon igyekezett, hogy férje zavartalanul folytathassa a missziómunkát. E házasságból egy fiúgyermek született: Pál Endre.

1973-tól – mint nyugdíjas lelkipásztor – továbbra sem vonakodott az igehirdetés szolgálatától. Hívás esetén szívesen tett bizonyosságot a benne élő reménységről. Boldogan beszélt Megváltójáról a

lelkileg elfáradottaknak, betegeknek, hogy új erőt nyerjenek Krisztus által.

Szívünk vágya, hogy az általa hirdetett evangélium az ő halála után is hozzon gyümölcsöt Isten dicsőségére!

KÜLSZOLGÁLATAINK

HÍREK A TORONTÓI GYŰLEKEZETBŐL

1978. július 1–3-ig került sor a 18. konferenciára a rámai ifjúsági táborban. „Lelki otthonunk a gyülekezet” volt a központi téma. Az előadók voltak: *dr. A. R. Goldie*, a Kanadai Baptista Szövetség főtitkára; *dr. Haraszi Sándor*, az Amerikai Magyar Baptista Szövetség titkára; *dr. Udvarnoki Béla*, az Evangéliumi Hírnök volt főszerkesztője; *Fülöp Árpád* nyugalmazott lelkipásztor; *Vadász H. János* lelkipásztor, az Evangéliumi Hírnök szerkesztője; *Herjeczki András* detroit-i és *Gerő Sándor* torontói lelkipásztor.

Ahogy a fénytörő prizma színeire bontja a fényt, úgy a Szentlélektől ihletett előadások is pompás színekben ragyogtatták fel előttünk, hogy valóban meleg lelki otthont ajándékozott nekünk Isten a gyülekezeti közösségekben. Különösen hálásak lehetünk ezért mi, szétszórtságban élő magyar baptisták. Jó volt együtt lenni, egymás látásán örvenedezni, egymás hite által épülni.

Áldásos alkalom volt a gyermektáborozás is 1978. augusztus 5–13-ig. A Tízparancsolat igéit fejtegették és tanították különböző korosztályú csoportokban az előadók. Az Úr napról napra gazdagon terítette meg asztalukat mind lelki, mind fizikai értelemben. A gyermekek ismeretben gazdagodva, testileg-lelkileg felüdülve térhettek vissza otthonukba.

Táborozó konferencia volt szeptember 2–4-ig. Az előadó a helybeli gyülekezet lelkipásztora, Gerő Sándor volt. Előadásaiban az ige alapján rámutatott, hogyan munkálkodik a Szentlélek a

hívókért, a hívőkben és a hívők által a világban.

A testvérek szívesen jöttek a táborba. Az északon levő Kiplingből és a tőlünk délre eső Floridából, vagy a közelebb levő Buffalóból, Detroitból és Clevelandből egyaránt. A szeretet legyőzi a távolságokat és összekapcsol Istennel és egymással.

A BAPTISTA VILÁGSZÖVETSÉG FŐTANÁCSÁNAK ÜLÉSE

A BVSZ 1978. évi főtanácsülését és az ezt követő IX. Baptista Ifjúsági Világkonferenciát *Manilában*, a Fülöp-szigetek fővárosában rendezte, július 10–23-ig. 81 országból 96 hivatalos küldött és 152 vendég vett részt a plenáris üléseken. Az ifjúsági konferencián bejegyzettek száma 1700 volt. Az esti istentiszteleteken mintegy háromezren vettek részt. Ezeket az alkalmakon egyházunkat *Laczkovszki János* egyházelnök és *Viczián János* lelkipásztor testvérek képviselték.

ROMÁNIAI LÁTOGATÁS

1978. szeptember 2-án, az Arad megyei Baptista Egyházkerület vezetősége szívélyes beszélgetést folytatott *Laczkovszki János* elnök testvérrel. Először ő adott tájékoztatást a Magyarországi Baptista Egyház életéről, kérdésekre választott, majd az Arad megyei Baptista Egyházkerület elnöke, *Greuc Traian*, kürtösi lelkipásztor testvér adott ismer-

tetést. Romániában a baptista egyház-kerületek között a legnagyobb az aradi, mintegy 12 000 tagja van. Az utóbbi években néhány új imaházat építettek, ezek közül is kiemelkedik Aradon a „Reménység” gyülekezet új imaháza. Az üléshelyek száma több mint ezer. Az egyház-kerület irodáit is ebben a szép új épületben helyezték el. Egyébként Aradon 11 baptista gyülekezet van, ezek közül két magyar nyelvű.

KIPLING

Örömnép volt 1978. november 3-án gyülekezetünkben. Két lelkipásztor-beiktatás történt meg ezen a napon. *Rev. Jako Rabuka* testvér, aki eddig Moosominban lakott és az ottani gyülekezetnek is lelkipásztora volt, Kiplingbe költözött és a jövőben teljes mértékben itt végzi az angol nyelvű szolgálatait.

Oláh Lajos testvér szeptember 8-án érkezett meg Magyarországról Kiplingbe feleségével (Tóth Gabriella), 17 éves Miklós fiával és 8 éves Márta leányával, hogy gyülekezetünkben magyar nyelven végezze a szolgálatot. Kiplingben egyedül a mi gyülekezetünkben hangzik magyar nyelven igehirdetés, ének, imádság és bizonyoságtétel. Nagy szükség van a magyar nyelven végzett szolgálatra. Ezen kívül nagyon sok olyan idős magyar él itt, akik nem értik jól angol nyelven a vigasztalás ígét. Ezeknek a meglátogatása, vigasztalása a mi édes anyanyelvünkön nagyon szép és szükséges. Ezért is vállalta a mi kis gyülekezetünk ezt a nem csekély áldozatot.

A november 3-i beiktatási ünnepély nagyon szép volt. A Baptist Union of Western Canada képviselőiben *Mr. Keith Rousell*, *Rev. Don Melvor* és *Rev. Basil Medgett*, Sask. Area Minister végeztek szolgálatot. *Dr. Haraszti Sándor* testvér, akinek fontos elfoglaltsága akadályozott, nem lehetett jelen. *Dr. Haraszti Sándor* testvér nagyon sokat fáradozott annak érdekében, hogy a mi kedves *Oláh Lajos* testvérünk és családja kijöhessen közénk.

Oláh Lajos testvérek Kiplingben

LELKIPÁSZTOR-BÚCSÚZTATÁS CLEVELANDBEN

Dr. Gerzsényi László és neje *Mária*, 1978. október 22-én búcsúzott el a Clevelandi Bethánia Magyar Baptista Gyülekezetétől az Amerikai Magyar Baptista Szövetség vezetőinek és számos vendégnek a jelenlétében.

A reggeli imaáhitatot *Panta István* torontói testvér vezette a 27. szoltár alapján, majd *Drescher Lajos* gyülekezeti előljáró testvér köszöntötte a megjelent vendégeket és átadta a program vezetését *Molnár Balázs* New York-i lelkipásztor testvérnek, szövetségünk elnökének.

Molnár testvér a Filippibeliekhez írt levél 1:3–6 versei alapján angol nyelven prédikált, és hálaadással emlékezett vissza Gerzsényi testvérék áldásos szolgálatára, amelyet nemcsak gyülekezetünkben, hanem a szövetségben is végeztek. Ugyanakkor arra kérte a távozó lelkipásztor házaspárt, hogy maradjanak továbbra is résztársak az evangélium szolgálatában.

A magyar igehirdetést *Herjeczki András* detroiti lelkipásztor végezte a 34. szoltár 6. verse alapján. Hangsúlyozta, hogy az Úr szolgálatát „azonnal, örömmel és teljesen” kell végeznünk.

Dr. Haraszti Sándor szövetségi titkár testvérünk a lelkipásztorcsere koordinátora 1Kor 4:1–2 versei alapján köszöntötte a búcsúzó lelkipásztor házaspárt és az ittmaradó testvériséget. Haraszti testvér változta a lelkipásztorcsere jelenlegi helyzetét és továbbította az otthoni és amerikai vezető testvérek személyes köszöntését. *Laczkovszki János* testvér, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke, *dr. Palotay Sándor* testvér, a Magyarországi Szabadegyházak Tanácsa elnöke, *dr. Oscar Romo*, a Home Mission Board Language Departmentjének vezetője és helyettese, *dr. James Louis*, valamint *dr. Arthur Walker*, az Ohio Baptist State Convention nemzetiségi osztályának igazgatója küldött köszöntést Haraszti testvér által.

A clevelandi Bethánia Gyülekezet nevében *dr. Kovács Vilmos* testvér, a gyülekezet egyik előljárója búcsúzott meleg, testvéri szavakkal. Kiemelte, hogy Gerzsényi testvérék a továbbtanulás nehéz feltételével egybekötött szolgálatuknak hűségesen tettek eleget az elmúlt öt év alatt.

Kish Ernő, szövetségünk alelnöke, a Bethesda Baptista Nyugdíjas Otthon igazgatója baráti és testvéri köszöntéssel búcsúzott és megható jelenet kíséretében ajándékot adott át Gerzsényi testvérnek. Ugyanő költeményt is írt erre az alkalomra, amit *Vig Jánosné* testvér mondott el.

Gerzsényi testvér válaszában megköszönte a testvéri és baráti szeretet minden eddigi kifejezését, aminek koronája ez a búcsú-istentisztelet. Megemlítette, hogy hármas feladattal jöttek az Egyesült Államokba: az evangélium magyar nyelven való hirdetéséért, tanulmányaik folytatásáért és a magyar nyelv és kultúra ápolásáért a külföldön élő magyarság között.

A jelenlevők még sok jókívánsággal

halmozták el Lászlót és Máriát, akik igazán nagyon szép munkát végeztek. Szolgálatuk emlékeit örökre megőrizzük, és azt kívánjuk nekik, hogy a nyert tapasztalatok és ismeretek birtokában legyenek áldásos munkásai Isten országának új szolgálati helyükön, a magyarországi baptista testvérek között.

ÖRSÉGVÁLTÁS

Hetvenéves múltra tekint vissza az Amerikában élő magyar baptista testvérek havonta kétszer megjelenő lapja, az EVANGÉLIUMI HIRNÖK. Ez a lap az elmúlt évtizedekben a szétszórtságban élő magyar baptistáknak sok lelki erősítést és vigaszt nyújtott.

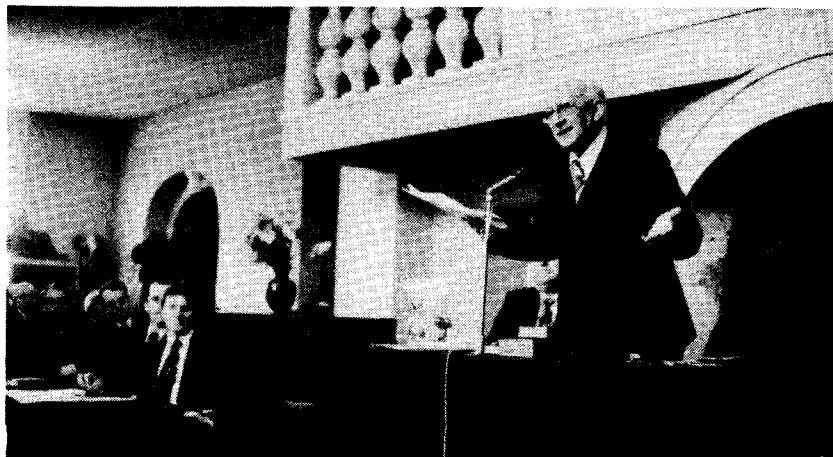
1979. január 1-ével új szerkesztő kezdte meg a munkát a lap élén – a *dr. Udvarnoki Béla* örökébe lépő – *Vadász Hunter János* személyében. Testvérünk kezdetben építészként dolgozott. Amikor az Úr a lelkipásztori szolgálat felé vonzotta, nem volt engedetlen a mennyei hívás iránt. Tanulni kezdett újra. 1972-ben diplomát szerzett a Golden Gate-i Baptista Teológiai Szemináriumban, majd teológiai diplomát 1977-ben a budapesti Baptista Teológiai Szemináriumban. *Vadász* testvért lelkipásztorrá 1972-ben avatták föl Los Angelesben.

Munkálkodása nyomán egy magyar baptista gyülekezet alakult, majd több helyen rádiós istentiszteleteket kezdeményezett. A szövetségben mint jegyző, azután a Misszió Bizottság tagja, a szövetség alelnöke, a Misszió Bizottság elnöke és most pedig mint az Evangéliumi Hírnök szerkesztője tevékenykedik. Testvérünk egyben Los Angelesben, az Alhambrában levő magyar baptista gyülekezet lelkipásztori tisztét is betölti 1976 szeptemberé óta.

Vadász testvér úgy ismeretes, mint aki szívvél-lélekkel azon munkálkodik, hogy az Amerika területén élő magyar baptisták tartani tudják kapcsolataikat egymással. Sokan nem hallgathatnak magyar igehirdetéseket, ezekhez is el kell

juttatni az evangéliumot, a jó hírt. Ezért fáradozott már előzetesen is, mint néhány magyar rádió igehirdetés megszervezője és vezetője. Azt is elmondhatjuk róla, hogy az „óhazai” magyar baptista testvérekkel is jó kapcsolatai vannak.

Teológiai Szemináriumunkban tett vizsgája is ezt bizonyította, valamint az a magatartás, amellyel a kint szolgáló magyar lelképászorokhoz viszonyult. Hisszük, hogy ez a jó kapcsolat a jövőben is gyümölcsöző lesz.

Laczkovszki János egyházelnök beszámolót tart az országos közgyűlés előtt

Az országos közgyűlés az elnöki jelentést hallgatja

Gerzsenyi Sándor kerületi elnök felszólal a közgyűlésen

BAPTISTA VILÁGHÍRADÓ

BILLY GRAHAM LENGYELORSZÁGBAN

1978. szeptember 6-tól 16-ig. – Varsóban olyan tömeg gyűlt össze *Billy Graham* meghallgatására, amelyet még nem látott az Első Baptista Gyülekezet. Itt kezdte meg tiznapos lengyelországi szolgálatát a neves evangélista. Ezerkét-százán zsúfolódtak össze a terembe, amelyben 650 ülőhely van, ezenkívül legalább ötszázan álltak az ablakokban és az ajtóknban.

Billy Graham a reá jellemző módon hirdette most is az igét. Kifejtette a gyülekezet tagjai előtt azt, hogy milyen szükséges a személyes kapcsolat Jézus Krisztussal. Bizonyoságot tett arról, hogy amikor 16 éves korában bemeřitkezett, bizonyos hiányérzete is maradt. Ez akkor szűnt meg, amikor rájött arra, hogy a bemeřitést a mindennapos Krisztussal járásnak kell követnie.

Amikor *Billy Graham* kérte, hogy tartsák föl a kezüket azok, akik elfogadják Jézus Krisztust, több tuat kéz emelkedett a magasba. A jelentkezőket arra kérték, hogy az istentisztelet után maradjanak vissza lelki beszélgetésre.

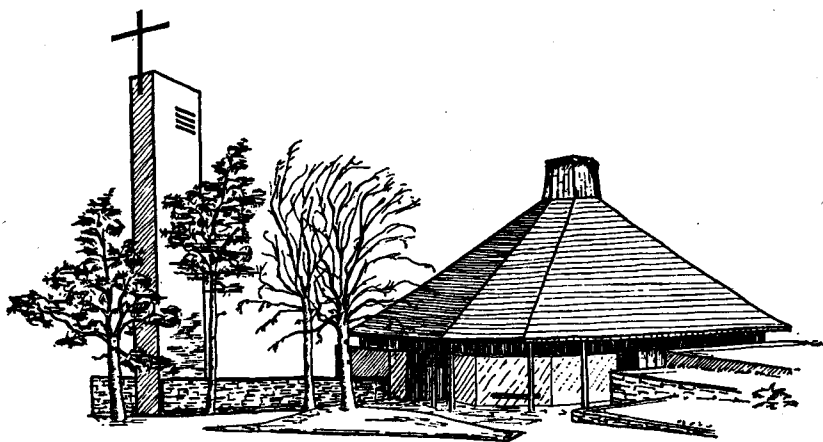
A hallgatók között volt fiatal, idős, meg mindenféle vallású ember. A folyosó egyik sarkában fekete palástban állt egy ortodox lelkész, míg a másik sarokban fehér köpenyben egy római katolikus apáca álldogált.

A Lengyel Baptista Szövetség már 1966-ban meghívta *Billy Graham*et, de csak most tudott eljönni, amikor 1978 elején újból meghívták erre a szolgálatra. Röviddel ezután csatlakozott a meghíváshoz az Egyházak Ökumenikus Tanácsa, majd a római egyház egyik érseke azt mondta, hogy „teljes készséget nyújtunk az együtt munkálkodásra”.

Graham Varsóból Bialystokba utazott, ahol szabadtéri istentiszteleten szolgált. Ebben a gyárvárosban is van egy baptista imaház. Ez alkalommal megjelent *dr. Robert Denny* is, a Baptista Világszövetség főtitkára is. Elmondta, hogy az itt levő imaházat 1973-ban, a BVSZ segítségével építették föl, és most határozták el, hogy az idősek részére építeni fognak itt egy szeretetotthont. Bialystokban több mint 3000 ember gyűlt össze, és nem lehetett megállapítani, hogy mennyien hallgatták még hangszórókon keresztül *Graham* prédikációját.

A rüschlikoni Baptista Teológiai Szeminárium épülete és kápolnája (Svájc)

1978. szeptember 11-én az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke a baptista vezetőkkel együtt fogadta hivatalában Billy Grahamet. Az evangélista ezután Poznanban, Wrocławban, Katowicében és Krakówban prédikált katolikus katedrálisokban és templomokban is. Tolmácsa *Zdzislaw Pawlik* volt, a Varsói Baptista Teológiai Szeminárium igazgatója.

A BAPTISTÁK TAGLÉTSZÁMA

A baptisták taglétszáma 1,39%-kal növekedett 1977-ben, és most a beme-
rettek száma elérte a 33 730 874 sze-
mélyt. A világon 140 országban összesen
140 118 gyülekezetük van a baptistáknak.

A baptisták a taglétszámba csak azo-
kat számítják, akik önállóan döntöttek
Krisztus mellett. Ezek mellett azonban
a gyermekek és más személyek is odatar-
toznak a baptisták nagy családjához mint
lelkigondozottak. E bővebb család lét-
száma a világon összesen: 47 253 466.
Ez a múlt évhez viszonyítva 1032 427
személlyel több.

A baptista imaházak száma a világon
140 118, de ha az összes helyiséget bele-
vesszük, ahol baptisták prédikálják az
evangéliumot (bérelt termekben, családi
házaknál), akkor ez a szám összesen:
179 509. A világ baptistáinak 87%-a
tagja a BVSZ-nek, vagyis 11 országból
114 627 gyülekezet 29 231 355 beme-
rett taggal. Az afrikai Nigériában és
Angolában növekedett leginkább a bap-
tisták létszáma. Angolában 1977-ben
még csak 17 új gyülekezet alakult, míg
1978-ban már 474.

Latin-Amerikában az utolsó tíz évben
megduplázódott a baptisták száma, mert
297 048-ról elérték az 551 439 taglét-
számot.

A baptista gyülekezetek száma Euró-
pában 11 673, míg az elmúlt évben csak
11 032 volt. A növekedésben a szovjet-
unióbeli testvéreink vezetnek, mert 5020-
ról 5200-ra növekedett a gyülekezetek
száma egy év alatt. A taglétszámban szin-
tén növekedés van Európában, mert a

múlt évi 1 172 064-hez viszonyítva most
1 177 362 a gyülekezeti tagok száma. Az
imaházak száma pedig 18 195-ről 19 963-
ra növekedett.

Európában minden országban élnek
baptisták, kivéve Albániát, ahol törvény
tiltja a vallás gyakorlását. A legnagyobb
baptista közösségek a következő orszá-
gokban vannak: Szovjetunió 530 000,
Nagy-Britannia 258 326, Románia
164 000, Német Szövetségi Köztársaság
72 180. A legkisebb baptista közösségek
a következő országokban vannak: Görög-
ország 155, Ír Köztársaság 285, Ausztria
745 és Belgium 987 taggal.

A MAGAS ÉSZAKON

Arhangelszkben 1978 decemberében.
ünnepi istentiszteletre gyülekeztek össze
a baptisták. Maga a város az egyik legré-
gibb orosz város, 1584-ben alapították.
Ma jelentős kulturális és kereskedelmi
központ.

A baptista gyülekezetet 60 évvel ez-
előtt alapították 1918-ban, a forradalom
után, amikor minden egyházat egyenran-
gúvá tettek. Kezdetben csak 20 tagja
volt, ma már 100.

A testvérek nagy hálával járultak
Isten elé, mert megáldotta és vezette
őket. Az ünnepi istentiszteleten több
vendég is jelen volt más városok gyüleke-
zeteiből. A gyülekezet lelkipásztora, N.
Deviatkin visszaemlékezésében elmondta,
hogy évről évre újabb és újabb megtérők
csatlakoztak a gyülekezethez, így növe-
kedett a taglétszám, és most az évfor-
dulóra imaházukat is újjáépítették. Az
ünnepeget az tette még szebbé, hogy
újabb megtérők csatlakoztak a gyüleke-
zethez.

A BAPTISTA VILÁGSZÖVETSÉG NAPJA

A különféle baptista gyülekezetek
változatosan ünnepelték meg Európában
február első vasárnapján a BVSZ napját.

Bukarestben a Titulescu utcai gyülekezet, amelynek lelkipásztora Joachim Tzunea, úgy ünnepelt, hogy ezen a napon több mint 80 új tagot merítettek be.

Rüschlikonban dr. Thorwald Lorenzen teológiai professzort kérték föl, hogy prédikáljon e napon. Többek között ezt mondta: „Amikor a világ baptistáiról beszélünk, akkor mi nem statisztikában gondolkodunk, hanem mindannyiunk személyes tapasztalatáról, arról, hogy Isten akkor is velünk jön életutunkban, amikor úgy érezzük, hogy vele menni nagyon nehéz. Sokszor Istenünket, Megváltónkat nem mutatjuk be embertársainknak a maga teljességében.”

Barcelonában dr. Gerhard Claas, az EBSZ főtitkára prédikált 2Kor 12:2–10 alapján. Ezt mondta: „Ha van valami, amit mi együtt mondhatunk, akkor ez a következő: Amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős.”

ÁRVÍZ BRAZÍLIÁBAN

Brazília történetében a legborzalmasabb árvíz pusztított 1978-ban. A 47 napig tartó esőzés után mintegy 100 baptista imaház dőlt össze. Texasból egy hattagú építőbrigád érkezett, és addig dolgoztak, amíg készen nem lett az új imaház. Egy másik brigád Governadorban az imaházat és a lelkipásztorlakást építette föl.

Goiasban összedőlt egy baptista árvaház. Csak nagy nehézségek árán sikerült kimenekíteni az ott levő 65 árvát. A gyermekek napokig élelem nélkül voltak, és arra kényszerültek, hogy a tejet adó tehenet levágyják. A gyermekek közül 30 súlyosan megbetegedett.

Cristaliában 44 baptista család maradt otthon és minden segítség nélkül. Mintegy 700 emberi áldozatot követelt a nagy árvíz, és 400 000 ember hajlék nélkül maradt. Négy baptista is az árvízben lelte halálát.

A leggyorsabb segély Texasból érkezett. Egyrészt építőket küldtek, másrészt anyagi segélyt nyújtottak. A Déli Baptis-

ta Szövetség Külmisziói Társasága azonnali segélyként 95 000 dolláros segélyt küldött élelemre, majd újabb 140 000 dolláros általános segélyt.

A REMÉNYSÉG JELEI

Az angliai és a walesi baptisták ma lelkileg erősebbek, mint tíz évvel ezelőtt. Ma már ez számokban is kimutatható. Egy átfogó nagy kimutatást készített Roy Jenkins cardiffi lelkipásztor a két-évenként tartandó közgyűlésre, ahol 2086 gyülekezetet képviselőben vannak együtt a delegátusok. A tanulmány először azt vizsgálta, hogy mi volt a lelki és számbeli hanyatlás oka. 58 oldalas volt ez a jelentés, amelyet átadtak a gyülekezeteknek tanulmányozásra. A tanulmány címe is megragadó: A reménység jelei.

Először elemzi a hanyatlás okát. 1952-ben az angliai baptisták száma 205 013 volt és ez 160 626-ra csökkent. A veszteség 44 387, és ez 21,7%-os. Ugyanebben az időben a walesi létszám 103 550-ről 56 148-ra csökkent. A veszteség 46 402, vagyis 45%-os.

A fiatalok nagy része elment a gyülekezetből, a nők és férfiak aránya kettő az egyhez. Száz gyülekezet összlétszámából a 40 éven aluliak száma 5671, a 41 és 60 közöttiek száma 3314, a 61 fölöttieké 6735. Tehát ebben a 100 gyülekezetben a 61 év fölöttiek száma majdnem ugyanannyi, mint a 60 év alattiaké. Előregedtek a gyülekezetek.

Az elmúlt öt évben megállt a csökkenés. Azokra a gyülekezetekre, ahol már növekedés is tapasztalható, az a jellemző, hogy teológailag hagyományhűek. Egyébként nem alkalmazzák a gyülekezetet kívül megrendezett nagy programokat, hanem az istentiszteleteket teszik elevenebbé, vonzóbbá. Nagy gondot fordítanak a testvéri közösség ápolására, hogy mindenki kifejtthesse a maga egyéniségét. Amikor evangelizálnak, azt áthatja a társadalmi felelősség is. Nagy számban vonnak be nem lelkészeket az istentiszteleti szolgálatba, de a látogató-

sokba, egy-egy speciális alkalom megszervezésébe és levezetésébe is. „Nincs szükségünk olyan emberekre, akik csak a szószéken ragyognak, hanem olyanokra, akik átadott életükkel az evangéliumot és a Megváltó Jézus Krisztust hirdetik a mindennapokban is” – mondják.

EGYSÉG A SZERETET ÁLTAL

Denton Lotz: A jugoszlávai baptisták egy szövetségbe tartoznak, de különféle nyelveken beszélnek és különböző az a kultúra is, amelyből jöttek. A szerbek büszkék Belgrádra, a horvátok Zágrábra, a magyarok Pacsirra, a szlovákok Pivnicére. Ezenkívül még élnek az országban szlovének, lent délen makedónok, és ezenkívül még albánokat is lehet találni.

Mindegyik a maga nyelvét és hagyományait használja. A magyarok barátságosak, a szlovákok szokimondók, a szerbek szükségesnek látják, hogy lelkipásztoraik képzettek legyenek, a szlovének a laikus prédikátorokhoz ragaszkodnak.

Az Úr Jézus így imádkozott: „Egyek legyenek, ahogy mi egyek vagyunk” (Jn 17:22). Ebben az országban a baptisták nincsenek kötelekkel összekötve vagy egymás mellé kényszerítve. Nyelvük, ruházatuk, étkezésük eltérő. Mégis egyek, mert szeretik egymást.

Ez a szeretet nyilvánvaló volt minden csoportnál, amelyet meglátogattunk. Az „egy pohár víz” jegyében volt ahol teát adtak, máshol kávé, a harmadik helyen málnaszörpöt, de mind Jézus nevében adták, ezért nem lesz elfeledve soha.

„MINDENKI HASZNÁRA”

A Francia Baptista Szövetség évi kongresszusán a delegátusok elhatározták, hogy a gyülekezetek tegyenek meg mindent, hogy öt év alatt megduplázódjon a baptisták száma. Céljuk az, hogy 1985-re 50 gyülekezet, 50 missziói állomása és 6000 tagja legyen a szövetségnek a jelenlegi 90 istentiszteleti hely és mintegy 3000 tag helyett.

A delegátusok azt is megszavazták, hogy létre kell hozni egy történelmi archívumot, ahol egyrészt a francia baptisták, másrészt az európai baptizmus történelmét is bemutatják.

A közgyűlés központi igéje, az 1Kor 12:7 alapján fogalmazták meg a jelégét: „Mindenkinek hasznára”.

A szövetség elnöke, *Thobois* előadásában rámutatott arra, hogy azért látják szükségesnek a missziói munka kiszélesítését, mert az utóbbi években nagy eredményt értek el a mohamedánok Franciaországban. Ezért szükséges, hogy a missziói szellemű baptisták is fölismerjék küldetésüket, és komolyabban hirdessék Isten szeretetét.

EGYÜTT TANULTAK

Rüschlikonban lelkipásztorok és laikusok kollégákként tanultak együtt a SITE nyári programja alatt. Ezt mindenki természetesnek vette. A teológiai tanulmányok mellett a lelkipásztorok és laikusok naponta két alkalommal vettek részt áhítaton. Egyik nap romániai, másnap német, azután lengyel testvér volt az áhítat vezetője. A befejezés után az egyik résztvevő azt mondta: „A SITE-program még több szeretetet és alázatot adott nekem, és most már egy témával többet írhatok be az imanaplomba.”

Dr. Denton Lotz, a SITE igazgatója azt mondta, hogy az EBSZ által elhatározott program rendkívül hasznosnak bizonyult a valóságban. A következő országokból voltak hallgatók: Dánia, Jugoszlávia, Lengyelország, Magyarország, NDK, Norvégia, NSZK, Románia és Szovjetunió. Mindez bizonyítja, hogy Európában képesek együtt dolgozni, de tanulni is a baptisták, még ha különböző nyelvet használnak, és különböző politikai háttérű országokból jöttek is. A diákok nagyobb része levelező tagozaton tanul tovább.

Jövőre ismét megrendezik a SITE programját, június 1–28-ig.

SITE tanfolyam Rüşchlikonban 1979. május 5-től június 2-ig

A magyar résztvevők a SITE tanfolyamon

PÁRBESZÉD

1979. április 17-én teológiai megbeszélés kezdődött az USA-ban a Lutheránus Bizottság és az Észak-amerikai Baptista Szövetség között „Egymás jobb megértése” címmel, a Concordia Szemináriumban, a Missouri államban levő St. Louisban. Három évre tervezik ezt a megbeszélést, és évenként két alkalom-

mal üléseznek, mondta az Észak-amerikai Baptista Szövetség titkára. Egyébként ez a baptista szövetség is tagja a Baptista Világszövetségnek. Dr. Wills titkár elmondta, hogy a megbeszélés célja nem egymás álláspontjának megváltoztatása, hanem a tisztánlátás, egymás jobb megértése.

Összeállította: Györi Kornél

Ötven év Isten igájában

*„Mielőtt az anyaméhben megformáltak,
már ismertelek,
és mielőtt a világra jöttél,
magamnak választottalak,
népek prófétájává tettelek.”*

Jeremiás 1:4

Ezt az igét tekintem a szolgálatra való elhívásom alapjának. Kora ifjúságomtól örömmel foglalkoztam az isteni dolgokkal. Szívesen hallgattam istenfélő édesanyám szavait, bár ő a bibliaismeret hiánya miatt nem sokat mondhatott. Viszont amit hallottam tőle, az mély gyökeret vert bennem.

Amikor a szülői ház eljutott az igazság megismerésére, én tizenkilenc éves voltam. Ellenállhatatlan indítást éreztem, hogy azt, amiről meggyőződtem, másokkal is közöljem. Noha még nem voltam gyülekezeti tag, de hívó szívvél már prédikáltam az Igét szülőfalum gyülekezetében, Peterden. Csodálatos volt előttem az, ahogy a Szentlélek adta a gondolatokat és egy új világ bontakozott ki előttem. Ez 1921-ben volt, s azóta rendszeresen és örömmel hirdetem Isten üzenetét.

Földműves foglalkozású voltam szüleimmel együtt, s a birtok várományosa. Ez kötött addig, amíg az Úr arra a meggyőződésre segített, hogy nem kell félnem az egzisztenciális gondoktól, sem az öregkortől, mert hűséges az Úr és ő gondot visel rám.

1928. november 1-én kerültem családommal együtt a tabi körzetbe aktív missziói szolgálatra. Nagy lendülettel indultam a nagy kiterjedésű, de kevés létszámú körzet szörványgyülekezeteibe, hogy az örömhírt vigyem a lelki éhezőknek. Nagy segítséget adott az Úr abban, hogy jó hangommal szívesen énekeltem a lelkiénekeket; s ez rendszerint előkészítette a szíveket. Meggyőződéssel vallottam, hogy életem, erőm és időm teljes odaszentelése nem lesz eredménytelen, és ebben nem is tévedtem. Első misszióföldem volt a legtermékenyebb és legeredményesebb, s ezért hálás vagyok az Úrnak.

Igen rövid ideig szolgáltam a Tolna megyei Váralján, majd Sopronban, ahol nagyon kedves és bensőséges lelki közösség alakult ki a testvériséggel, de az Úr iránymutatása Sopronból Pécsre vezetett. Ne gondolja senki, hogy örömmel ragadtam meg az alkalmat! Engedelmességből jöttem, de nem volt Pécsért abban az időben semmi kecsesgető. Talán annyi volt számomra, hogy anyagyülekezet volt és az akkor gyülekezeti vén így szólt: „Az édesanya hívja a fiát . . .” Mindez akkor volt, amikor a második világháború kitört Danzignál 1939-ben.

Szolgálatom egyik jellegzetessége volt, hogy húsz éven keresztül két nyelven, németül és magyarul hirdettem az igét. Ez nem volt könnyű feladat, mert vigyáznom kellett

arra, hogy a második beszédben, prédikációban lehetőleg ne azt mondjam, amit már az elsőben elmondtam, hiszen a hallgatók nagy része mindkét nyelvet értette. A későbbiek során a második prédikációra már nem volt szükség. A nyelvtudásomból adódott, hogy csak a Dunántúl németlakta területén dolgoztam, bár kaptam meghívást más területre is.

Ha a szolgálatom eredményeiről kellene számot adnom, akkor nem az általam be-
merítettek létszámára hivatkoznék. A legnagyobb eredménynek azt tartom, hogy
– Urunk jóvoltából – gyermekeimet besegíthettem közösségünkbe, s mind az öt aktí-
van vesz részt a gyülekezeti szolgálatokban. Ami ezen felül eredménynek tekinthető,
azt nyilvánvalóvá teszi majd az a nap, amely az 1Kor 3:13 szerint tűzben jelenik meg,
és akkor nem lesz elrejtve, elfelejtve semmi sem!

Hálaadásra készítő tény előttem az is, hogy noha 30–40 évvel ezelőtt sírbaszálló
embernek éreztem magam, s az Úr mégis hosszú élettel ajándékozott meg. Ezért szolgál-
latára készen állok, amíg a Biblia ki nem esik a kezemből! Annak idején az iskolai
tanítóm kántortanítónak kívánt nevelni, de az Úr prédikátorrá avatott. Ez öröm
számomra és ez nem vétetik el tőlem.

Meláth József

A szeretet dicsérete

Áttör sötét homályon, gáton.
Nem akad el a kis hibákon.
Nem csodálkozik égre, földre,
Rászólgál mindig örömödre.

Hidat ver a szakadék fölé . . .
Nyugodtan megy a halál elé.
Javait osztja, mint akarja,
Sose jut emiatt zavarba.

Nem szedi bőszen áldozatát,
De áldozatként adja magát.
S ha minden elvész, ő élni fog,
Létében van meg ehhez a jog.

Mindent, mi gonosz itt, elfedez . . .
Hajolj meg előtte s meg ne ved!
Ne próbáld oltani, nem lehet . . .
Érted ég – értsd meg – a szeretet!

Érted ég! Lángol! S hogy melegít!
Ölbe vesz, dajkál és felsegít,
A menny felé visz, mást nem tehet,
Mert maga, Isten – a Szeretet!

Imre Albert

Hajnal József egyházkerületi elnök felszólal a közgyűlésen

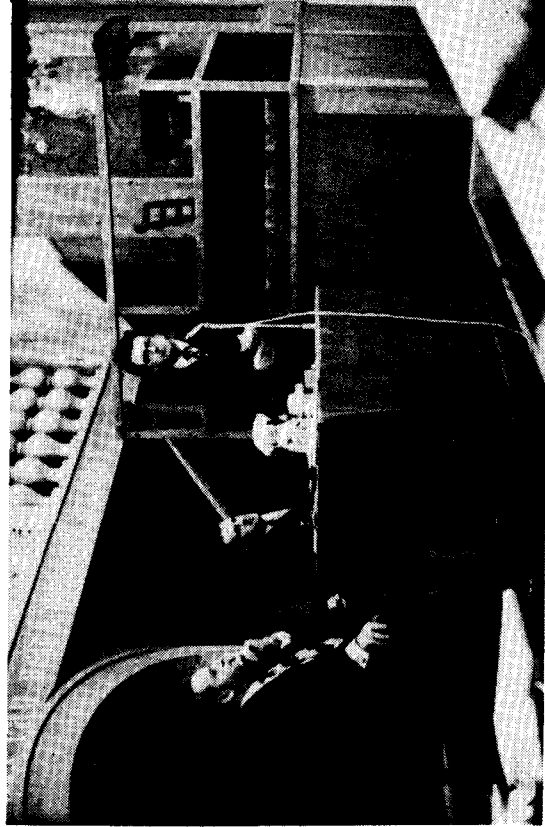
A békési gyülekezeti ház

Az egyházközségi értekezleten Révész Benjámin jelentést tesz

Hetényi Artília dékán felszólal a közgyűlésen

A H. N. Adventista Egyház hírei

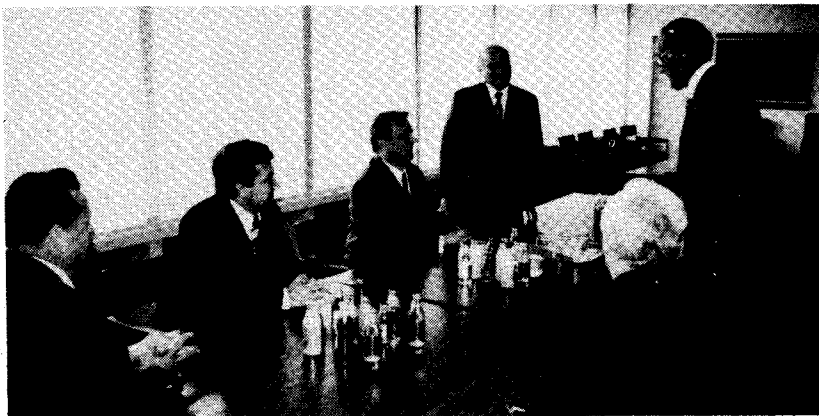
MIKLÓS IMRE ÁLLAMTITKÁR LÁTOGATÁSA

Miklós Imre, az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke dr. Pozsonyi László főosztályvezető és dr. Lippényi Ferenc főosztályvezető kíséretében, 1978. október 25-én látogatást tett az Euro-afrikai Divízió berni központjában. A látogatás Edwin Ludescher divízióelnök meghívása alapján jött létre. A magyarországi H. N. Adventista Egyház részéről Szakács József egyházelnök és Zarka Dénes külügyi titkár vett részt a fogadáson. Az Euro-afrikai Divízió részéről E. Ludescher elnök, E. Amelung főpénztáros, O. Bremer területi titkár és dr. H. Stoeger osztályvezető fogadták a vendégeket.

A szívélyes légkörű megbeszéléseken kiértékeltek azt a jó kapcsolatot, amely a magyarországi egyházak és az állam között létrejött a felszabadulás után. A kapcsolat pozitív jellegét igazolják a

kölcsönös egyházvezetői látogatások, az egyházi rendezvényeken való részvételek is. A H. N. Adventista Egyház magyarországi eredményei, az egyház szervezett egységének megerősödése, a különböző társadalmi szervezetekkel és egyházakkal kiépített jó kapcsolatai azt igazolják, hogy az egyház ismeri és vállalja küldetését a mai világban.

Mindkét részről öröndetesnek találták azt a változást is, amelynek nyomán a magyar egyházban megszűnt az ügynevezett szektás komplexus. Ennek nyomán megszűnt a társadalom elmarasztaló magatartása is egyházunkkal szemben. A H. N. Adventista Egyház tagjai ma megbecsült állampolgárok, akiket munkájuk és a társadalomban betöltött szolgálataik alapján értékel népünk. Sok testvérünk társadalmi kitüntető elismerések birtokosa. Megszűnt az az állapot, amely a múltba oly nagyon jellemző volt, hogy diplomás emberek nem tudtak győ-

Miklós Imre államtitkár, az Euro-Afrikai Divízió berni székházában. Balról: Szakács József egyházelnök, Dr. Pozsonyi László főosztályvezető, Miklós Imre államtitkár, dr. Lippényi Ferenc osztályvezető, Edwin Ludescher divízió elnök, Oswald Bremer titkár

keret verni közösségünkben. Ma egyre több fiatal van egyházunk tagjai sorában, akik főiskolai végzettséggel rendelkeznek.

A magyar szocialista állam egyházpolitikai koncepciója teremtette meg azt a helyzetet is, hogy az egyházak közötti ellenségeskedés helyébe olyan kapcsolatok léptek, mint pl. a Szabadegyházak Tanácsa és a Debreceni Református Theológiai Akadémia között létrejött egyezmény a lelkészképzés szintjének emelésére. Ennek további szélesedése az, hogy ma már évenként egy vagy két adventista teológus kap külföldi ösztöndíjat.

A találkozón átadták a Generál Konferencia és a magas rangú magyar állami vendégek kölcsönös köszöntését is.

TANÉVNYITÓ A LEKÉSZKÉPZŐ INTÉZETBEN

A Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézete 1978. szeptember 9-én tartotta az 1978/79-es év tanévnnyitóját, a Budapest, Nagy Ignác utcai imateremben. Az ünnepségre eljöttek a protestáns akadémiák hivatalos képviselői is: *dr. Sarkadi Nagy Pál*, a Budapesti Református Theológiai Akadémia dékánja és *dr. Muntág Andor*, az Evangélikus Theológiai Akadémia dékánja. *Dr. Pásztor János* táviratban küldte köszöntését a Debreceni Református Theológiai Akadémia nevében. Jelen voltak a Szabadegyházak Tanácsa tagegyházai képviselőiben *Hecker Frigyes*, a Metodista Egyház szuperintendense, *Mészáros Kálmán*, a Baptista Egyház alelnöke, és *Tóth László*, az Evangéliumi Pünkösdielképviselője. Az évnnyitón részt vett *O. Romo*, az Egyesült Államok Déli Baptista Szövetség belmissziói igazgatója. *Dr. Palotay Sándor*, a Szabadegyházak Tanácsa elnöke és *Szakács József*, a H. N. Adventista Egyház elnöke távollétükben üdvözlőtük küldték az ünneplőknek.

Erdélyi László a H. N. Adventista Egyház titkára hirdetett ígét, majd *O.*

Romo tájékoztatta a hallgatókat a Déli Baptista Szövetség munkájáról. *Szigeti Jenő* a dékáni székfoglalóban a teológiai művelődésével kapcsolatos, jellegzetes szabadegyházi problémákról beszélt, hangsúlyozva a speciális oktatás fontosságát, ami elengedhetetlenül szükséges a lelképásztori szolgálat eredményes végzéséhez. Az intézmény ebben a tanévben 35 hallgatóval kezdte munkáját.

DIPLOMAKIOSZTÓ ÜNNEPSÉG

1978. szeptember 17-én a Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézetének adventista hallgatói, akik 1976 májusában eredményes akadémiai minősítő vizsgát tettek a Debreceni Református Theológiai Akadémián, ünnepélyes keretek között vehették át lelkészoklevelüket. Ekkor tartotta a Lelkészképző Intézet adventista tagozata külön évnnyitóját.

Az évnnyitón részt vett és ígét hirdetett *Otto Uebersax* testvér, az ausztriai H. N. Adventista Egyház elnöke, aki egyúttal a Divíziót is képviselte. A szolgálatról és az Isten előtti felelősségünkről szóló ígéhirdetés után került sor arra, hogy *Szakács József* egyházelnök kiosztotta a diplomákat. Az ünnepélyen részt vett és felszólalt *dr. Kocsis Elemér* professzor, a Debreceni Református Theológiai Akadémia főigazgatója. Felszólalásában az alázatosságra és a tanultak helyes kamatoztatására figyelmeztette a diplomát átvevő fiatal lelképásztorokat. Őszinte szavakkal tett hitet arról, hogy a Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézetének és a Debreceni Theológiai Akadémiának a kapcsolata számukra is hasznos tanulságokat hozott, és a kölcsönös megismerés elősegítette egymás megbecsülését.

MAGYAR ÖSZTÖNDÍJAS LEKÉSZ ANGLIÁBAN

Az Egyháztanács és az Euro-afrikai Divízió között létrejött megegyezés alap-

ján az 1978/79-es tanévre *Pásztor Ottó* lelkész utazott az angliai newboldi Lelekészkepző Szemináriumba. Az elutazás napján, 1978. október 1-én a család tagjai mellett *Szakács József*, *Erdélyi László*, és *Zarka Dénes* testvérek búcsúztatták Pásztor Ottót a Ferihegyi repülőtéren.

Istentől adott lehetőségeink emlékezetben tartása és az áldásért történő hálaadás mellett ebben az esetben is igazolva látjuk azt a következetes egyházvezetési gyakorlatot, amely az állammal való jó kapcsolatok ápolásával elérte a többi eredménnyel együtt a lelkészképzés és továbbképzés értékes lehetőségét is.

IMAHÁZAVATÁS NAGYKANIZSÁN

Városrendezés következtében került szanalásra a nagykanizsai imaház és lelkészlakás. Hálások vagyunk Istennek, hogy a város vezetőségének megértő jóindulata és segítőkészsége által mind a gyülekezet, mind pedig *Miskolczi Béla* nyugalmazott lelkipásztor és családja az igényeknek megfelelő otthont kaptak a város központjában.

Az imaházavató istentiszteleten – amelyet 1978. szeptember 30-án tartottunk – mind a nagykanizsai gyülekezet, mind pedig egyházunk vezetősége örömet és köszönetét fejezte ki a városi tanácsnak és az építési osztálynak. *Árvai Henrik* egyházterületi elnök a Déli Egyházterület nevében fejezte ki köszönetét az egyházvezetőségnek.

Az avató istentiszteleten áldást jelentett a nemesvámosi és veszprémi gyülekezet énekkarának szolgálata. Az Igéből *Szakács József* egyházelnök és *Oláh Károly* főpénztáros szólt a népes gyülekezethez.

SZIGETI JENŐ DOKTORRÁ AVATÁSA

Első magyar teológiai doktorunk

Szigeti Jenő, a Szabadegyházak Tanácsa Lelekészkepző Intézetének igazgatója. Doktorrá avatása 1978. október 16-án volt a Debreceni Teológiai Akadémián. Ez az esemény újabb távlatok kezdete egyházunk és lelkészképzésünk történetében. Az esemény jelentőségét tükrözték *dr. Bartha Tibor* püspök szavai is: „A H. N. Adventista Egyház lelkészének doktorrá avatása egy-két emberöltővel korábban elképzelhetetlen lett volna. Ma a szeretet jegyében ekképpen is közösen tehetünk bizonyosságot keresztyén hitünkéről.” Hangsúlyozta, hogy ebben a közös bizonyosságtevésben sem a reformátusok, sem pedig a h. n. adventisták nem adtak fel semmit felekezeti identitásukból.

Dr. Szigeti Jenő 1936-ban született. Édesapja 1927 óta az egyház szolgálatában állt mint lelkész, majd mint az Egyháztanács tagja. Általános iskolai tanulmányait Szombathelyen, Miskolcon és Budapesten végezte. 1957-ben kapott meghívást egyházi szolgálatba. Az Egyháztanács javaslatára a Budapesti Evangélikus Teológiai Akadémián folytatott teológiai tanulmányokat 1961–1965-ig, ahol mind az öt évet eredményesen elvégezte és jeles bizonyítvánnyal zárt. 1967-től részt vett a Szabadegyházak Tanácsa, Lelekészkepző Intézetének megszervezésében, amelynek jelenleg igazgatója. 1977-től tagja az Egyháztanácsnak.

Doktori disszertációjában a magyarországi nazarénusok történetét dolgozta fel „Ti pedig mindnyájan testvérek vagytok” címmel, amelyet a professzori kar summa cum laude fokozattal minősített.

Dr. Szigeti Jenő irodalmi munkásságát jelzi az a mintegy ötszáz cikk, tanulmány, amelyek 1964 óta a Békehírnökben, a Teológiai Szemlében, a Lelkipásztorban, a Reformátusok Lapjában, az Evangélikus Életben, az Ethnográfia-ban és a Lelkésztájékoztatóban jelentek meg. *Dr. Palotay Sándorral* két könyvet írt: az első a nazarénusokról, a második a Jehova tanúiról szól.

Társadalmi szolgálatairól, a béke érdekében kifejtett tevékenységéért 1977 decemberében az Országos Békatanács

Elismerő Oklevelét kapta, 1979-ben pedig a Béke Emlékéremmel tüntették ki.

1979. őszén a Generál Konferencia és a magyar egyház között létrejött egyezmény alapján dr. Szigeti Jenő egy évre az Egyesült Államokba utazott, hogy az Andrews University tanulmányokat folytasson. *Szakács József* egyházelnök az Egyháztanács előtt köszöntötte dr. Szigeti Jenőt és emlékeztette arra a nagy útra, amelyet egyházunk megtett a felszabadulás utáni néhány évtizedben. Kiemelte a lelkészképzés jelentőségét, amelyben nagy része van dr. Szigeti Jenőnek.

A két debreceni vizsga alkalmával 17 fiatal lelkészünk szerzett akadémiai szintű minősítést, emelve ezzel a lelkészkar egészségének képzettségi színvonalát.

Ez az esemény újból igazolja dr. Palotay Sándor kezdeményezésének helyességét, amelynek nyomán létrejött a Debreceni Theológiai Akadémia és a Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézete közötti tanulmányi egyezmény.

Az 1978/79-es tanulmányi évben 25 adventista hallgatója volt a Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézetének.

IMAHÁZAVATÁS MISKOLCON

A miskolci gyülekezet történetének egyik legjelentősebb állomása volt 1978. szeptember 15-e, az a nap, amelyen felavathattuk a mintegy 400 személyt befogadó, minden igényt kielégítő s üzenet-hirdetésünk számára méltó imaházat. Ebben segítségünkre volt az a városrendezési terv, amelynek keretében a régi imaház is lebontásra került. A miskolci imaház nemcsak a helyi gyülekezet öröme, hanem az egész egyházunké, amit kifejez az egyház tagjainak áldozata is. Országos viszonylatban 1 396 942 forint folyt be az imaház építésére, amiből a miskolci gyülekezet 312 540, a debreceni gyülekezet 100 500, a Budapest, Nagy Ignác utcai gyülekezet 70 330, Tass 32 000, Sátoraljaújhely 12 200, Sas-halom 22 000, Hatvan 17 000 forint összegben vállalt részt.

Az imaházavató ünnepségen részt vett *Otto Uebersax* testvér, az ausztriai H. N. Adventista Egyház elnöke, aki az Euro-afrikai Divíziót is képviselte. A Református Egyházat *Kürti László*, a Tiszáninneri Egyházkerület püspöke képviselte. Az Állami Egyházügyi Hivatal részéről *Polonkai Imre*, a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei egyházügyi titkár volt jelen.

Szakács József egyházelnök köszönetet mondott a Miskolci Városi Tanács vezetőségének, akik nemcsak az ügyintézésben tanúsítottak messzemenő segítséget, hanem azzal is, hogy a több mint egymillió forintos lakásmegváltási összeget a városi tanács magára vállalta és helyettünk kifizette. A miskolci gyülekezet kapcsolata mindig jó volt a közigazgatási szervekkel. Ezt a kapcsolatot erősítette a gyülekezet szociális munkája, amelyet a gyülekezet tagjain kívül kiterjesztett a város felé is.

Otto Uebersax testvér örömét fejezte ki afőlött, hogy a Divíziótól kapott anyagi javakat helyesen használjuk fel, de nem kerülte el figyelmét az a jó kapcsolat sem, amelyet a magyarországi egyházunk ápol más egyházakkal és az állami szervekkel.

Kürti László püspök utalt arra, hogy „a templom elé érkező seregnek esetről esetre kellett hallania a bebocsátás feltételeit: az istentisztelet és emberszeretet a legszorosabban összefüggnek egymással”. Isten csak akkor fogadja el a hozzá sereglő nép hódolatát, ha eleget tesz az emberszeretet társadalmi és egyéni vonatkozású parancsának is.

Polonkai Imre egyházügyi titkár az Állami Egyházügyi Hivatal és a Miskolci Városi Tanács vezetőinek üdvözlését adta át, majd ezeket mondta többek között: „Legyen e hely az e helyen történelmük gyümölcsei által városunk erkölcsi arculatának emelőjévé; legyenek az idejáró adventista hívek a város példamutató munkásai; a lelkész és a hívek együtt építsék a városi tanács és a városban élő különböző egyházak közötti jó kapcsolatot; találja meg önmagát a lel-

kész, valósíthassa meg önmagát, és e folyamatban, ezek gyümölcseiben legyen sok öröme!”

A felszólalásokat *Erdélyi László* titkár köszönte meg, és utalt arra, hogy az, ami itt történt, nemcsak egy ünnepi megnyilatkozás, hanem arról beszél, hogy egyházunknak jó kapcsolata van az adventvárók világszéles közösségével; egészséges, bibliai alapokra épült kapcsolata van más egyházakkal és jó a kapcsolata szocialista társadalmunkkal is.

A gyülekezet kulcsát *Szóllósi Árpád* egyházkerületi elnök adta át *Tóth Ferenc* presbiternek.

A gyülekezetavató ünnepélyen szolgálatot végeztek és Igét hirdettek: *Szakács József, Erdélyi László, Zarka Dénes, Oláh Károly, Otto Uebersax, Oláh István, Agárdi István* és *Árvai Henrik* testvérek.

TANULMÁNYI KONFERENCIA BÉCSBEN

A Generál Konferencia és az Euro-afrikai Divízió szervezésében tanulmányi konferencia volt Bécsben 1979. február 11–17-ig. A konferencia az egyház evangélizációjával foglalkozott. A GK részéről jelen volt *Arthuro Smúth* és *R. Lehnhoff* evangélista. Magyarországi egyházunkat *Erdélyi László* titkár és *Zarka Dénes*, a Lelkesi Osztály vezetője képviselte. A tanulmányi konferencia célja az volt, hogy választ keressen azokra a kérdésekre, amelyek a mai világban az egyház missziója által várnak megoldásra. Az egyháznak azzá kell lenni a világ számára, ami Krisztus volt: élet és világosság.

AZ EURO-AFRIKAI DIVÍZIÓ HIVATALOS LÁTOGATÓI MAGYARORSZÁGON

Az Euro-afrikai Divízió több képviselője tett hivatalos látogatást hazánkban. A látogatások annak a jó kapcsolatnak az eredményei, amelyet az egyházvezetés az utóbbi években elért.

Peter Kunze, a Divízió segédpénztárosa 1979. február 23-án érkezett. Részt vett az egyház országos leszámoló és költségvetési ülésén, amelyen jelen volt mintegy 150 gyülekezeti képviselő is.

A vendég meglátogatta a tassi szeretetotthont, ahol Igét hirdetett. Február 27-én Debrecenben részt vett a kerület lelkeszeinek és igehirdetőinek értekezletén, majd onnan Miskolcra utazott az Egyháztanács tagjainak kíséretében és megtekintette az új miskolci imaházat. Az Egyháztanács február 28-án megtartott ülésén meghallgatta *Szakács József* egyházelnök tájékoztatóját a magyarországi egyház életéről. Tárgyalást folytattunk a Divízió képviselőjével a könyvkiadásról, valamint a Budapest, Szüret utcai imaház kialakításáról.

Heinz Hopf, az Euro-afrikai Divízió Szombaticskola és Misszió Osztályának titkára 1979. március 16-án érkezett Budapestre. Péntek este a Nagy Ignác utcai gyülekezetben, szombaton pedig a központi kápolnában hirdetett Igét. Részt vett a gyülekezeti tisztségviselők és igehirdetők továbbképző tanfolyamán, ahol Igét hirdetett. Itt-tartózkodása idején találkozott a szegedi körzet lelkipásztoraival, március 20-án pedig *Szakács József* egyházelnök és *Oláh Károly* főpénztáros kíséretében látogatást tett Debrecenben *Cseke Béla* megyei egyházügyi titkárnál. Meglátogatta a Debreceni Református Teológiai Akadémiát is. Látogatást tett a nemesvámosi gyülekezetben, ahol Igét hirdetett, 22-én pedig részt vett az Egyháztanács ülésén. Családlátogatások során felkereste *Halász István* egyházterületi titkárt és családját, *Szóllósi Árpád* egyházterületi elnököt, *Ócsai Sándor* kerületvezetőt, *Oláh István* ny. egyházterületi elnököt és *Erdélyi László* titkárt. Elutazása előtt értékelte azt a jó kapcsolatot, amely magyarországi egyházunk és más egyházak, valamint a hivatalos állami szervek között fennáll.

Otto Uebersax, az ausztriai H. N. Adventista Egyház elnöke, az Euro-afrikai Divízió Bizottságának tagja, 1979. április 18–22-ig tartózkodott hazánkban. Deb-

recenben részt vett a Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézet hallgatóinak akadémiai minősítő vizsgáján. A vizsgán tapasztaltakat pozitív eredményként értékelte és kifejezte, hogy a H. N. Adventista Egyház életében egyedülálló értékes kapcsolatnak lehetett tanúja.

Békéscsabán részt vett a körzet hitmélyítő istentiszteletén, amelyen Igét hirdetett. Igehirdetésében is méltatta debreceni jó tapasztalatát.

Dr. Pierre Lanares, az EAD Vallásszabadsági Osztályának titkára 1979 első felében két alkalommal látogatott hazánkba. Először februárban volt itt, majd május 12-én *dr. R. W. Nixonnal*, a Generál Konferencia osztálytitkárával együtt látogatott meg bennünket.

Testvéreink nagy érdeklődést tanúsítanak a magyar adventista egyház élete és munkája iránt és nagyra értékelik azokat a testvéri kapcsolatokat, amelyeket ápolunk az Ige és a bizonyosságtételek szellemében más egyházakkal.

A vendégek tárgyalást folytattak az Egyháztanáccsal. Különös érdeklődést tanúsítottak lelkészképzésünk és könyvkiadásunk iránt, amit messzemenően kielégítőnek tartottak. Látogatást tettek a Szabadegyházak Tanácsa elnökénél, *dr. Palotay Sándornál*. Tisztelegő látogatást tettek a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsánál – ahol *D. dr. Pröhle Károly* főtitkár fogadta őket –, valamint *dr. Puskai László* veszprémi püspöknél.

Valamennyi magas rangú egyházi tisztségviselő a legnagyobb megelégedés hangján szólt arról a szabadságról, amely Magyarországon tapasztalható, és örömlüket fejezték ki egyházunknak az Állami Egyházügyi Hivatallal való jó kapcsolata fölött.

ZÁRÓSZIGORLATOK DEBRECENBEN

A Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézetének nyolc adventista hall-

gatója – *Fekete István, Kárpáti Peronnella, Mayor Zoltán, Milei Sándor, Nagy Sándorné, Podina István, Rozmann Károlyné és Szilvási Józsefné* – tett akadémiai minősítő vizsgát 1979. április 17. és 20. között a Debreceni Református Theológiai Akadémián.

Testvéreink a debreceni vizsga előtt a Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézetének szabályai szerint záróvizsgán adtak számot az elmúlt 6 év tanulmányi eredményeiről. A debreceni írásbeli és szóbeli vizsgákon *D. dr. Bartha Tibor* református püspök elnökölt. Bevezető szavai után *dr. Szigeti Jenő* dékán bemutatta a hallgatókat a vizsgáztatók előtt.

A vizsgák légkörét a kollégiumi személyzet kedvessége és a vizsgáztató professzorok tárgyilagossága tette kellemessé. A kollégium tápintézete most is messzemenően tiszteletben tartotta az egészségügyi reform elveit, s külön étkezésről gondoskodott adventista testvéreink részére.

A vizsgák eredményeit összevont vizsgabizottsági ülés után hirdették ki. Az ünnepélyes eredményhirdetésen *D. dr. Bartha Tibor* református püspök ismert az Igéből. *Dr. Pásztor János* dékán szertette az eredményeket, ezt követően ünnepélyes fogadalomtételre került sor, amelyet *Szakács József* egyházelnök vett a vizsgázóktól.

Az EAD Bizottságát *Otto Uebersax*, az ausztriai H. N. Adventista Egyház elnöke képviselte. Felszólalásában méltatta a testvéri légkört és egy etikai kézikönyvvel ajándékozta meg a Református Kollégiumot.

KÖNYVRENDELÉS AZ USA-BÓL

Az USA-ban élő amerikai magyarok részére 1000 példányt rendeltek Az apostolok története című nemrég megjelent könyvünkéből. A megrendelést elfogadva a Kultúra Könyvterjesztő Vállalatot kértük meg a szállítás lebonyolítására. A könyvek azóta amerikai testvéreink kezében vannak.

AZ EURO-AFRIKAI DIVÍZIO ÜLÉSE

A szokásos nyári divízióülést ezúttal jóval előbb – 1979. április 22-től – rendezték meg. A berni találkozón megjelent az EAD európai területének valamennyi képviselője. Első ízben volt jelen *M. Kulakov* testvér, a Szovjetunióbeli H. N. Adventista Egyház képviselője. A divízióülésen napirendi kérdések megtárgyalása mellett nagy teret biztosított az előkészítő bizottság a személyes testvéri kapcsolatok légkörének ápolására.

A Divízió üléséről az Egyháztanácsban *Szakács József* egyházelnök és *Árvai Henrik* egyházterületi elnök számoltak be, akik ezen az ülésen képviselték magyarországi egyházunkat.

A divízióülés egyik témája a hit általi megigazulás volt. Előkészületeket tettek az 1980-ban tartandó Generál Konferenciára, amelynek helye az USA-beli Dallas lesz. A divízióülésen 1985-ig készítették el a munkaterveket, tekintettel a Divízió megnövekedett feladataira.

A magyar egyház képviselői tájékoztatták az ülés tagjait a magyarországi munkáról. Egyházunk belső helyzetét érintő megbeszélésen a világszervezet és az EAD képviselői ismételten megerősítették, hogy csak egy egyházszervezet ismernek el Magyarországon és csak a hivatalosan megválasztott egyházvezetéssel kívánnak kapcsolatot tartani.

KITÜNTETETTJEINK

Mindig öröm számunkra, amikor olyan híreket kapunk gyülekezeteinkből, hogy az egyházhoz hűséges testvérek a mindennapi életben, a társadalomban is megállják helyüket. Valljuk azt, hogy a komoly hívő ember jó állampolgár is; aki hűséges Isten igazságában, az hűséges a mindennapi élet feladatainak végzésében is.

Mindig megtiszteltetésnek vesszük azt is, amikor társadalmunk a hívő emberek munkáját hasonlóképpen értékeli, mint

a társadalom más tagjainak helytállását. Ebben az évben is több testvérünk kapott megtisztelő kitüntetést a társadalomban végzett jó munkájáért. Közülük néhánynak nevét közöljük:

Zarka Dénes egyházterületi elnök a „Békéért” című kitüntető jelvényt kapta az Országos Béketanácstól.

Szigeti László a „Környezetvédelemért” című emléklapet kapta a Magyar Vöröskereszt Budapesti Szervezetétől.

Árvai János testvér „Kiváló Termelőszövetkezeti Dolgozó” elismerő oklevelét és az ezzel járó dicséretet kapta munkahelyén.

Pintér Bélát „Kiváló Dolgozó” oklevéllel tüntették ki.

Káplár József testvért ugyancsak a „Kiváló Dolgozó” oklevéllel tüntették ki.

Erdei József testvér ezüstgyűrűt kapott lelkiismeretes munkájáért.

Dr. Szigeti Jenő dékánt az Országos Béketanács a „Békemozgalom Kitüntető Jelvényé”-vel ajándékozta meg.

Munkatársainknak és testvéreinknek szívből gratulálunk a kitüntetésekért és köszönjük jó munkájukat, amellyel Istent dicsőítették és társadalmunknak is szolgáltak.

LELKÉSZEK ÉS IGEHIRDETŐK ORSZÁGOS ÉRTEKEZLETE

Budapesten 1979. június 29-től július 2-ig rendezte meg az Egyháztanács a lelkészek és igehirdetők évi továbbképző tanulmányi konferenciáját, amelyen ez alkalommal jelen volt a Generál Konferencia részéről *dr. R. W. Olson*, a White Estate vezetője és *Paul Gordon* titkár, valamint az EAD részéről *Oswald Bremer* területi titkár.

A lelkési konferenciát előkészítő tanulmányi bizottság több mint húsz referátummal készült fel a találkozóra, amelyeket a vendégek megérkezése után közösen áttanulmányoztak, és összesűrítve kérdések formájában vitték a résztvevők elé.

Dr. Robert W. Olson ígét hirdet az országos lelkesértekezleten

Az értekezlet témája három nagy egységre oszlott: egyháztörténet, dogmatika és egyházszervezet. Az egyház történetét úgy is tekinthetjük, mint a múlt tanulságait a jelen számára, amelyben a látható isteni vezetés mellett jelenre utaló tanítások is vannak. Egy nép, amelynek csak dogmarendszere van, de hűtlenné válik történelméhez, elveszíti látását és öncélúvá válik élete. A dogmatikai igazsághoz való ragaszkodás mellett valljuk a szervezeti egység szükségességét is.

Az értekezlet résztvevői Nyilatkozatban rögzítették álláspontjukat a hitveli, egyházszervezeti és társadalmi kérdésekben. A Nyilatkozat kijelenti: „Mi Isten mai üzenetét akarjuk a mai embernek

mai módon tolmácsolni. Készek vagyunk minden jóakarató, békére vágyó emberrel együtt munkálkodni, szorgalmas, becsületes munkával hazánkat építeni és Urunkat szolgálni, Aki érkezésekor azt is megkérdezi tőlünk, hogy mit tettünk felebarátunkért, a másik emberért . . . Mi, mint a Magyarországi H. N. Adventista Egyház lelkészei, alkalmazottai és igehirdetői a gyülekezetekkel együtt imádkozunk a Lélek kiárasztásáért és együtt készülünk Jézus Krisztus második eljövételére, a mi Urunk fogadására.”

Erdélyi László

Meditáció

TERVEK NEM KISÉRTENEK. Hunynak a remények.
Lassan már az alkonyat rémíti a szívet.
Baljós, komor léptekkel közeleg az este.
Én lelkem, e világban álmodt már ne kergess.
A jelenem egyre fogy, múltam semmivé lesz.
Súlyossá lesz vállamon életem keresztje.

IGY JÓ, hogy szép terveim mind semmivé válnak.
Kárnak valloim kincseim, letűnt délibábnak;
Ami eddig vonzott, azt szemétnak ítélem.
Fáradt lelkem mennyei otthonába vágyik,
Bölcsőmtől a síromig elsuhanó árnyak
Egyre fogyó éveim. Nincs itt már reményem.

TUDOM, hogy ami érték, nem e világban van;
A hűség, a szolgálat útján lesz jutalmam.
Nem itt, e sivar földön, hanem majd odaát!
Tavasza nyár, őszre tél! – Az élet múlandó.
Ha eljön az elmúlás, s hull rám a hideg hó:
Uram! Nálad találjam meg lelkem otthonát!

Somogyi János

DIPLOMAKIOSZTÓ ÜNNEPÉLY

Szakács József egyházelnök köszönti dr. Kocsis Elemér debreceni teológiai professzort.

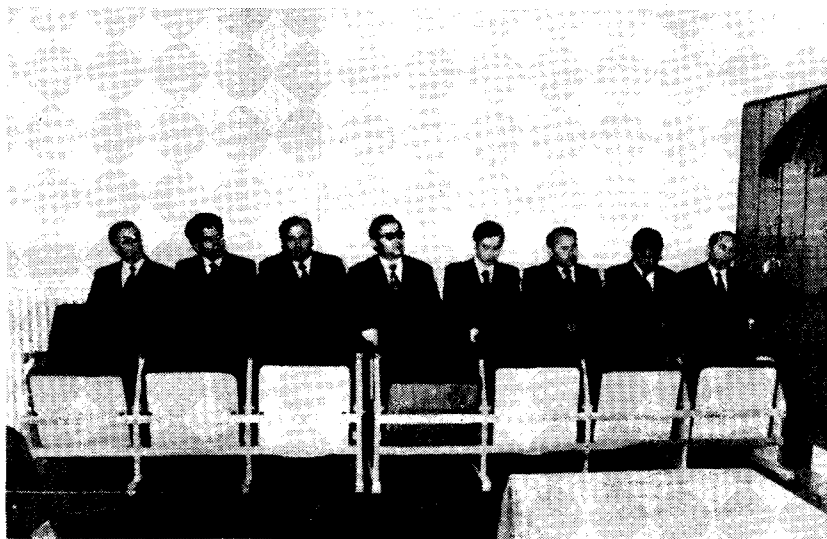
Dr. Kocsis Elemér dékán köszönti a diplomát szerzett lelkészeket.

Dr. Szigeti Jenő, a SZETLI dékánja szól a Debreceni Református Teológiai Akadémián diplomát szerzett szolgatársakhoz

Az új diplomások

O. Uebersax a diploma kiosztásán

Az ünnepség résztvevői a központi kápolnában

Az Evangéliumi Pünkösdi Közösség hírei

HAZAI ESEMÉNYEK

BESZÁMOLÓ KÖZGYÜLÉS

Közösségünk 1979. évi beszámoló közgyűlését február 23–24-én tartottuk meg, melyen közösségünk elnöksége: *Deák József* elnök, *Tóth László* alelnök, *Makovei János* titkár beszámoltak az 1978-as esztendőről, illetve előterjesztették az 1979. évi javaslatokat.

Megtisztelte közgyűlésünket megjelenségével az Állami Egyházügyi Hivatal részéről *Madai András* főosztályvezető-helyettes, aki meghallgatta *Deák József* testvér elnöki beszámolóját és a hozzászólásokat, majd maga is felszólalt és elismerő szavai mellett hangot adott annak is, hogy igen jól érezte magát közösségünk rendezvényén.

Tóth László testvér a közösség gyülekezeteinek lelki életéről, lelkimunkáshelyzetünkről, létszám- és ingatlanhelyzetünkről számolt be.

Makovei János testvér beszámolt az 1978. évi költségvetés végrehajtásáról és előterjesztette az 1979. évi költségvetést.

Az ellenőrző bizottság jelentését *Molnár Ildikó* ismertette.

A beszámoló után elhangzó felszólalásokat különféle határozatok meghozatala követte.

A közgyűlés résztvevői egyhangúan úgy döntöttek, hogy a soron következő választó közgyűlést az 1980. évi beszámoló közgyűléssel együtt kell megtartani.

A közgyűlés megválasztotta a jelölő bizottságot, melynek vezetője *Buth Ottó* testvér lett.

KIBŐVÍTETT LELKIPÁSZTORI ÉRTEKEZLET

Közösségünk lelkipásztorainak és szolgálattelvőinek régóta megismétlődő kívánságát akarta teljesíteni Központi

Tanácsunk, amikor 1979. március 22–24-re kibővített lelkipásztori értekezletet hívott össze olyan napirenddel, amelyben elsősorban a gyülekezeti szolgálatot érintő teológiai problémák, hitelvi kérdések kerültek a középpontba. A Szentlélek munkájáról és a lelki ajándékokról hangzottak el előadások *Deák József* elnök, *Tóth László* alelnök, *Makovei János* titkár testvérek részéről. Tartalmas hozzászólásaikkal nagymértékben hozzájárultak az értekezlet áldásos munkájához: *Folke Steen*, *Gunnar Olofsson*, *Josef Karlsson* testvérek Svédországból, valamint *Robert Mackish* és *Philip Wannemacher* testvérek az Egyesült Államokból. A résztvevők valamennyien igen hasznosnak ítélték az értekezlet munkáját.

ÖRSÉGVÁLTÁS GYÜLEKEZETEINK ELÉN

A Budapest, Dózsa György úti gyülekezet – egyenlőre ideiglenes megbízással – *Fábián Attila* testvér személyében új lelkipásztort kapott, aki 1978. október óta tölti be tisztét mindennapi vállalati munkája mellett. Szolgálatában kiváló segítője a gyülekezet presbitériuma.

Fábián Attila testvér szolgálatának megkezdése alkalmával *Deák József* testvér kért áldást a mindenható Istentől a gyülekezetre és az új szolgálattelvő atyánkfíára.

Közösségünk Központi Tanácsa 1979. márciusában hozott határozatával, 1979. május 1-i hatállyal *Makovei János* lelkipásztor testvért – gyülekezeti érdekből – a tápiószentmártoni körzetből áthelyezte a bakonyocsernyei gyülekezetbe szolgálattételre.

A tápiószentmártoni gyülekezetet április 29-én búcsúzott – bensőséges légkörű

istentisztelet keretében – volt lelkipásztorától ezekkel az igékkel: „Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek ti érettetek . . .” (2Thess 2:13a). A bakonycsérnyi testvériség is nagy szeretettel fogadta a Központi Tanács által odahelyezett új lelkipásztort.

A miskolci gyülekezetben – *Kovács Béla* lelkipásztor súlyos betegsége folytán – megüresedett a szolgálati hely. A gyülekezet új lelkipásztorának meghívta *Tulipán Miklós* testvért, a debreceni körzet lelkipásztorát, aki elfogadva a meghívást 1979. május 15-től átvette a gyülekezet felelős vezetését.

A miskolci testvérek jelenleg nemcsak a lelki házat építik. Folyamatban van az új, igen impozáns imaház építése. *Tulipán* testvérré így kettős teher hárul, de hisszük, hogy Isten áldásától kísérve felépül végül is mindkét hajlék.

AKADÉMIAI MINŐSÍTŐ VIZSGA

A Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézete ötödéves hallgatói közül többen – közöttük közösségünk Budapest, Dózsa György úti gyülekezetének tagja, *Csizmadia Erzsébet* is – tanulmányaik befejezéseként záróvizsgát tettek a Debreceni Református Theológiai Akadémián. *Csizmadia Erzsébet* testvér jó eredménnyel vizsgázott s joggal remélhetjük, hogy hasonló eredménnyel kamatoztatja majd a tanultakat is.

RITKA SZÜLETÉSNAPOK

Ritkaságzsámbe menő ünneplése volt közösségünk Budapest, Dózsa György úti gyülekezetének 1979. június 2-án. *Kis Nagy Rozália* a gyülekezet tagja, századi születésnapját ünnepelte. Vele együtt ünnepeltek a gyülekezet képviselőiben: *iff. Simonfalvi Lajos, Sipos Györgyné, Kirschner Mária, id. Bérces Lajosné, Fábrián Attiláné, Makovei Jánosné, Tóth Edit, Sárkány Lajosné és id. Simonfalvi Lajosné*, valamint a Buda-

pest, Virág Benedek utcai Szociális Otthon vezetői és gondozói. Bensőséges köszöntés után ajándék és virágerdő vette körül az ünnepeket, akit könnyekig meghatott ez a gondoskodó szeretet.

KÜLFÖLDI KAPCSOLATAINK

Közösségünk igen jó kapcsolatokat ápol a szocialista országok, valamint a nyugati országok egy részének pünkösdi gyülekezeteivel. Meglevő kapcsolataink mellett újabbak létrejöttek is örülhetünk.

FINNORSZÁG

Új és öröndetes kapcsolatnak számít a finn pünkösdi vezetők részéről érkezett, többrendbeli meghívás alapján megjelent látogatás 1978-ban. *Simonfalvi Lajos* és *Gyánó László* testvérek, a Központi Tanács tagjai kéthetes hivatalos látogatásuk során számos finnországi gyülekezetben megfordultak. Június 18. és július 20-a között pedig részt vettek és felszólaltak a finn pünkösdi nagy, nyári konferenciáján. *Kai Antturi* testvér, a finn pünkösdi vezetője nevében nagy meglepéssel és örömmel nyugtázta a kapcsolat első lépéseit és viszontlátogatásukról biztosított bennünket.

NORVÉGIA

1978 júniusában a *MALÉV* által szervezett kulturális program kiegészítéseként közösségünk vendége volt az Oslói Filadelfia nevű pünkösdi gyülekezet 35 tagú fúvószenekara. E programmal összhangban gyülekezetlátogatásokat szerveztünk, és ezeken az alkalmakon testvéreink zenei szolgálatot végeztek, vezetőjük *David Östby*, oslói lelkipásztor ígét hirdetett.

Meggyőződésünk, hogy ez a látogatás nagymértékben hozzájárult a norvég pünkösdiakkal fennálló kapcsolatunk további javulásához és ápolásához.

AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK

A Szovjetunióban tett látogatásából visszatérően látogatást tett nálunk 1978. szeptember 26-a és 29-e között *Bill Burkett* texasi lelkipásztor.

1978. október 20-tól 24-ig hivatalos látogatóként fogadtuk *Gulyás István* lelkészt, az Assemblies of God képviselőjében, akit *dr. Palotay Sándor* testvér, a Szabadegyházak Tanácsa elnöke is fogadott hivatalában.

1978. december elején hozzánk látogott és többrendbeli, fontos, hivatalos megbeszélést folytatott közösségünk elnökségével *Robert Mackish* testvér, az Assemblies of God kelet-európai megbízottja.

Megbeszéléseink tárgya az 1979 márciusában megtartott bécsi konferencia előkészülete és az 1979 őszén Kanadában megrendezésre kerülő Pünkösdi Világkonferencián való részvétel kérdése volt.

SVÁJC

Svájci testvéreink és egyúttal a Pünkösdi Európai Konferencia (PEK) Végrehajtó Bizottsága képviselőjében – mint annak elnöke – látogatást tett nálunk 1978. december 9–11-én *Jakob Zopfi* testvér, aki azzal a javaslattal kereste meg közösségünk vezetőségét, hogy az elkövetkezendőkben közösségünk is képviselője révén vegyen részt rendszeresen a PEK Végrehajtó Bizottságának munkájában.

JUGOSZLÁVIA

Jugoszláv pünkösdi testvéreink részéről ritkábban kapunk látogatást, de 1978-ban, december 4–11-ig örömmel láthatuk vendégül *Ludvig Ullen* és *Josip Sabo* testvéreket, akik több gyülekezetben hirdették Isten igéjét.

SVÉDORSZÁG

Az 1979. március 22–24. napjaiban tartott kibővített lelkipásztori értekezletünk kapcsán számos svéd vendégünk volt. Március 17–18-ig közösségünk hivatalos vendégeiként nálunk volt *Lars Hörnberg* lelkipásztor testvér és felesége, *Ingemay Hörnberg*, valamint *Inda Hutchens*. Testvéreink Isten igéjével és szebbnél szebb énekeikkel szolgáltak közöttünk. Értekezletünkön részt vett – *Folke Steen* kumlai, *Josef Karlsson* mullsjői és *Gunnar Olofsson*, uppsalai lelkipásztor. Testvéreink *Julius Chernel* testvér tolmácsolásával fel is szólaltak és lelkipásztor értekezletünk témakörét sok, tartalmas és újszerű gondolattal egészítették ki. Több gyülekezetben is látogatást tettek testvéreink. Külön említésre méltó, hogy *Folke Steen* testvér felkereste a bonyhádi temetőben *Schilling Benjamin* testvér sírját, aki számára nemcsak a pünkösdi mozzalom egyik úttörője, hanem nagyapja is volt anyai ágon.

ROMÁNIA

Meghívásunknak eleget téve – a bécsi konferenciáról visszatérően – egyhetes látogatást tett 1979. március 7–14-e között közösségünk hivatalos vendégeként *Pavel Bochian* testvér, a román pünkösdi elnöke.

Több gyülekezetbe – ezek közül a kétegyházi román ajkú testvéreink közé is – ellátogatott kedves vendégünk és felejthetetlen benyomásokkal tért haza. Testvérünk e látogatásával viszonzta a *dr. Palotay Sándor* testvér által vezetett delegáció 1978 tavaszán tett látogatását.

BULGÁRIA

Bolgár testvéreink – akik ugyancsak részt vettek a bécsi konferencián – hazautazásuk során útba ejtették Budapestet,

látni akarták az Európa-szerte örömmel emlegetett új központi épületet, imaházat. Rövid itt-tartózkodásuk alatt testvéreink nemcsak megnézhatték, de szolgálhattak is Isten igéjével a Gizella úti gyülekezetben.

PÜNKÖSDI EURÓPAI KONFERENCIA – HÁGÁBAN

Az 1978. évi Pünkösdi Európai Konferenciát (PEK) – a holland pünkösdi rendezésében – augusztus 1-től 6-ig tartották Hágában, Európa különböző nemzeti pünkösdi közösségeinek részvételével. Közösségünket háromtagú delegáció képviselte *Deák József* elnök, *Tóth László* alelnök és *Simonfalvi Lajos* külügyi titkár testvérek személyében.

A konferencia vezérgondolata: „Isten órája most van!”

A konferencián számos előadás hangzott el, esténként evangélizáció volt, napközben az előadások mellett Bibliatanulmányokra és szekcióülésekre került sor.

Küldöttségünk augusztus 5-én, a délelőtt folyamán kapott lehetőséget arra, hogy köszöntse a konferencia résztvevőit és hogy rövid beszámolót tartson közösségünk életéről.

KONFERENCIA – BÉCSBEN

Az európai pünkösdi testvérközösség 1979. március 13–15 között konferenciát rendezett Bécsben, amely valóban európai szintű volt, mert mind a nyugati, mind a kelet-európai országok pünkösdi közösségei képviseltették magukat delegációikkal.

Közösségünk képviselőjében *Deák József* elnök, *Tóth László* alelnök és *Makovei János* titkár vett részt a konferencián.

A konferencia vezérgondolata: „A Szentlélek a gyülekezetben!” Nap-

közben e gondolat köré csoportosuló előadások hangzottak el. Esténként evangélizációs alkalmak voltak, melyek egyiken *Deák József* elnök testvér szolgálati bizonyoságtétellel. *Robert Mackish* testvér, mint házigazda, igen meleg és figyelmes fogadtatásban részesített minket az egyhetes bécsi tartózkodásunk alatt.

SZOVJETUNIÓ

Deák József testvér, közösségünk elnöke a Szovjetunióban tett látogatást a Szabadegyházak Tanácsának delegációjával 1979. május 16–30-ig. A delegáció vezetője *dr. Palotay Sándor* testvér, a Szabadegyházak Tanácsa elnöke volt. *Deák* testvér lelkesítő élményekkel tért haza. A delegáció tagjai voltak még: *Szakács József*, *Zarka Dénes* és *Viczián János* testvérek is. A látogatás a testvéri kapcsolatok erősödését és lelki-erőgyűjtést jelentett a résztvevők számára.

SVÉDORSZÁG

Makovei János testvér, közösségünk titkára és *Kovács Béla* kerületi előjáró testvér 1979. június 8–25. között – a jönköpingeri gyülekezet testvéri meghívására – látogatást tettek Svédországban.

Részt vettek a nyhemi konferencián és több gyülekezetet meglátogattak, többek között: Jönköpingerben, Örebróban, Uppsalában, Kumlán és Norrköpingben.

Azzal az örvendetes megállapítással jöttek haza testvéreink: az idelátogató svéd testvérek nagy elismeréssel és realitásnak megfelelő módon tájékoztatják közösségi életünkről a svéd pünkösdi közvéleményt.

Makovei János

NÉHÁNY ADAT A PÜNKÖSDIEK LÉTSZÁMÁRÓL

A püнкösdiek taglétszámáról világviszonylatban mind ez ideig nem sikerült megközelítően pontos adatot szerezni. Ezért a becslésekre vagyunk kénytelenek támaszkodni, azok pedig igen tág határok között mozognak. 35 milliótól 50 millióig ismerünk véleményeket.

A statisztika hiányának okai:

- a püнкösdizmus sokfélesége világviszonylatban,
- több irányzat egyáltalán nem vezet statisztikát,
- a rendkívül gyors szaporodás, különösen a „fejlődő országokban”.

A rendelkezésünkre álló adatokat néhány európai országról közöljük:

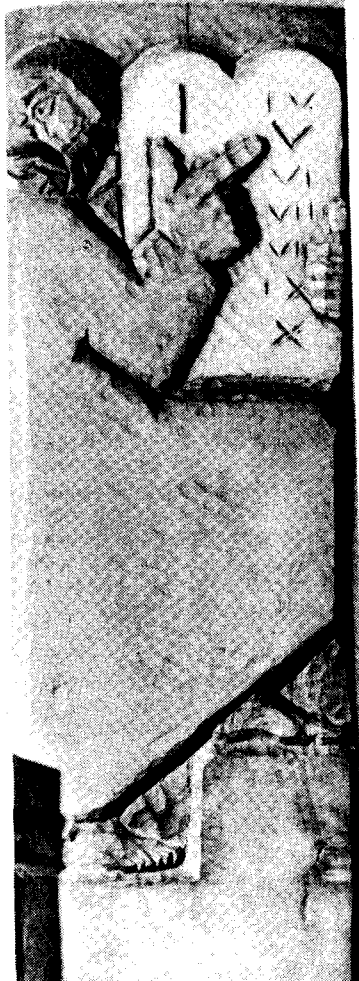
Ausztria	700 fő
Bulgária	10 000 fő
Finnország	45 000 fő
Hollandia	30 000 fő
Norvégia	45 000 fő
Olaszország	80 000 fő
Portugália	10 000 fő
Románia	150 000 fő
Svédország	90 000 fő

Hazai adataink viszonylag pontosnak mondhatók:

Urvacsorázó tag	3 210 fő
Egyéb lelki-gondozott	1 300 fő
Együtt	4 510 fő

A tagok több mint kétharmada nő (68%).

A tagság 40 gyülekezetben és 110 szórványgyülekezetben gyakorolja hitéletét.

Tóth László

Németh Kálmán műve

A Metodista Egyház hírei

1978. november 6–11. között ülésezett Budapesten a Közép- és Dél-európai Centrálkonferencia Teológiai Bizottsága. A bizottság munkájában vendégként részt vett *Hecker Frigyes* szuperintendens és *Wladár Antónia* szolnoki lelkész.

*

1979. február 20–23-ig tartotta a Metodista Egyház országos eljárói értekezletét Budapesten, az egyház Felső erdősori székházában. Az értekezleten a lelkészek mellett a gyülekezetek vezető tisztviselői, laikus prédikátorai vettek részt, ily módon az egyház legszélesebb közvéleményét ölelik fel ezek az évről évre megismétlődő összejövetelek. Az 1979. évinek központi témája a gyülekezeti megújulás, a kiterjedtebb szolgálat kérdése volt. Több előadás hangzott el, amely az idegileg, lelkileg sérült emberek lelkigondozásának problémájával foglalkozott.

*

1979. március 11–15-ig tartotta Közép- és Dél-európai Centrálkonferencia Végrehajtó Bizottsága rendes évi munkaülését a svájci Luzernban. Az ülésen a Magyar Metodista Egyházat *Hecker Frigyes* szuperintendens és *Wladár Antónia* szolnoki lelkész, mint a végrehajtó bizottság tagjai képviselték.

1979. május 20–25-ig a metodista női szolgálat európai szekciójának szemináriumát rendezték meg a svédországi Furudalban. A szemináriumon *Hecker Frigyesné* és *Michnay Ilona* (mindketten a budapesti, központi gyülekezet tagjai) vettek részt a magyar metodisták küldötteként.

*

A Metodista Egyház évi konferenciáját (közgyűlés) 1979. június 20–22. között tartotta Budapesten az egyház központi székházában. A konferencián részt vett *dr. Franz Schafer* zürichi püspök. A tanácskozáson először a szuperintendens jelentését vitatták meg, majd a különböző munkabizottságok számoltak be a szakterületükön végzett munkáról. Részletesen foglalkozott a konferencia a budapesti központi épület 1980-ban esedékes felújításával, amely a tervek szerint 8,5 millió forintba kerül majd. (Ebből az egyháza – társasházról lévén szó 2 574 000 Ft esik!)

A konferencián két fiatal jelöltet, *Sztupkai Mihályt* és *Szuhánszki Gábort* diakónussá szenteltek, majd az ezt követő vasárnapon Schafer püspök Hecker Frigyes szuperintendens kíséretében a györkönyi és hidasi gyülekezetekbe látogatott el.

(H. Fr.)

Előjárók konferenciája 1979. februárjában

A Metodista Egyház évi konferenciája 1979. június 20–22

„KRISZTUS TESTE VAGY TOK”

IKor 12:27

Belépés egy lelki családba

HÍVJATOK BE MINDENKIT!

Máté 22:1–14

Az első keresztyénség korában a királyi menegzőről szóló példázatnak óriási, szinte forradalmian új mondanivalója volt. Ezekben az évtizedekben nagy vihart kavart az első, zsidókeresztyén gyülekezetekben az a kérdés, hogy *kik is az evangélium meghívásának címzettjei?* Pál apostol leveleiből tudjuk, hogy milyen nagy része volt neki is ebben a küzdelemben. Az Apostolok Cselekedeteinek tudósításaiból még átérezhetjük ennek a kérdésnek feszültségét: valóban kivétel nélkül mindenkinek szól-e Isten meghívása?

Azóta eldőlt a harc, de az eredmény elfogadása újra és újra nehézséget okoz. A zsidók kizárólagos gondolkodása: „aki nem él az általunk elfogadott szabályok szerint, az nem lehet kedves Isten előtt” – az emberi szív mélyen gyökerező, időtlenül egyforma természetéből fakadt. Hasonló megnyilvánulásait ma is megtalálhatjuk a világ különböző részein. Az egész világon beszélnek néhány ország apartheid politikájáról, amely szerint *a különböző fajhoz tartozó embereket mesterségesen elkülönítik egymástól*, külön gyülekezetekbe is gyűjtik össze őket, mert még az Isten igéjének hallgatása közben sem lehetnek együtt. A világ többségét kitevő országokban ez nincs így, sőt esetleg törvényesen is tiltanak minden megkülönböztetést – mégis szinte természetszerű, hogy a feketék és a fehérek külön gyülekezetekbe járnak. Persze, elfogadják a másikat mint testvért, de lehetőleg maradjon meg a másik gyülekezetben.

Milyen gyakran osztják meg a gyülekezeteket az anyagi javak is! Az apostoli levelekben olvashatunk erről a problémáról. Ez sem új keletű kérdés: a gazdag a gazdag mellé ül, a szegény a szegény társaságát keresi inkább. Még az úrvacsorai közösséget is megosztotta ez a különbözőség a korinthusi gyülekezetben!

Milyen nehéz a más fajtában, a más gondolkozásúban, más természetűben megtalálni igazán a testvért, az Isten ugyanazon szeretetének tárgyát! Pedig az *evangéliumnak egyik alapvető vonása, hogy lerombol minden közbevetést, minden előítéletet ember és ember között, és odaállít bennünket az Isten elé, aki előtt nincs személyválogatás: „Mert nincsen különbség: mert mindnyájan vétkeztek és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül”* (Róm 3:23). Másfelől pedig ez az Isten „*azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és az igazság ismeretére eljusson*” (1 Tim 2:4).

Az evangélium eltöröl minden különbséget ember és ember között. A megítélés lényeges szempontja nem az ember bőre színe vagy szociális helyzete, sem tanultsága vagy neveltetése. Nem lehet a megítélés alapja intelligenciájuk foka, értelmi képességük. Nem tartoznak külön csoportba az egészségesek és a betegek. Az egész világon ismert szakadék fiatalok és öregek között itt nem tartható fenn. Sőt, „Krisztusban nincsen férfi sem nő” – a dolog lényegét tekintve –, „mert ti mindnyájan egyek vagytok a

Krisztusban". Az emberi lét legfontosabb és meghatározó jellemzője, hogy Istenhez vagyunk kötve. Szerencsétlenek vagyunk, ha ezt elveszítjük, és boldogok, ha megtaláljuk. Ez fontosabb minden más bennünket jellemző tulajdonságnál. „Teremté az Isten az embert a maga képére” – mondja a Biblia. Minden ember ugyanezt a képet viseli, ebben vagyunk mindnyájan egyek. Nincs különbség: aki az ember képét hordozza – ha a legelesettebb is –, az Isten szeretetének tárgya, annak szíve mélyén ott él az eltörölhetetlen hívás.

Minden más megkülönböztetés emberi. Az evangélium azonban semmi emberi megkülönböztetést nem tűr meg. Akkor teljes, ha mindenkihez szólhat, mint ahogy a keresztyén közösség, a gyülekezet is csak akkor teljes, ha mindenki megtalálhatja benne a maga helyét. A gyülekezeten belül lehetnek szűkebb közössége, bibliakörök, amelyek külön a férfiak és külön a nők, külön a fiatalok és külön az idősek számára alakultak, hiszen más és más az érdeklődési kör, mások az időszerű problémák a különböző életfázisokban és a különböző társadalmi, szociális helyzetben is, de ezek a csoportok soha nem alakulhatnak át önálló, külön közösséggé; nekünk szükségünk van a „másfajta” testvér szavára, szeretetére, szolgálatára, mert csak a sokrétűség szabadságában tud a gyülekezetre jellemző szeretet igazán kifejlődni és erősödni, a tanítványság ismertetőjele pedig, „ha egymást szeretni fogjátok”.

Örök kérdés, hogy mennyi a gyülekezetünk „tűrőképessége”: mennyire tudjuk elfogadni és befogadni a másfajta, mennyire lehet meg az ember sajátos szabadsága a Krisztus szabadtásának és szeretetének légkörében gyülekezetünkön belül? Ezzel összefügg a másik kérdés is: mennyire érünk el igazán minden emberhez a Krisztus evangéliumának örömhírével, vagy csak egy bizonyos fajta embert tudunk megszólítani (a tanultabbakat talán vagy a „jól nevelteket”, de az ettől eltérő magatartásúaktól már visszariadunk), mert nem tudunk igazán lépést tartani a mindenki számára szóló evangélium szabadságával!

Isten igéje nincs bilincsbe verve, nem ismer korlátokat ember és ember között; az embert embernek nézi, értékes neki mind és az üdvösségre előkészítő kegyelem a maga sajátos útjait járja ma is az emberek között. Vajon hány „Kornélius” várja a maga Péterét, aki szolgálna neki azzal az evangéliumi világossággal, amelyre már régen megérlette az Isten kikutathatatlan kegyelme, csak éppen nem talál az Isten Pétereket, akik átlépnének a maguk neveltetése, vallásos meggyőződése korlátain? Vajon szabaddá tehetett-e bennünket az evangélium valóban minden ember felé; ahogy a mi Urunk is szabad volt és maradt arra, hogy mindnyájunkat hordozzon és szeressen?

Hecker Frigyes

SZABADON DÖNTŐK KÖZÖSSÉGE

Máté 16:24-26

A gyülekezet Krisztus teste. Krisztushoz tartozásunk szabad döntésen alapul. Mindazok, akik elhatározták magukat Jézus Krisztus követésére, vágyakoznak arra, hogy közösségbe kerüljenek olyanokkal, akik hozzájuk hasonlóan megtértek és Jézus megváltottai lettek. Ez természetes, hiszen a Krisztussal és követőivel való közösségben erő rejlik. Senki sem határozhatja meg, hogy milyen családba születik bele, de a lelki család, gyülekezetet mindenki megválaszthatja.

Szükségünk van egy lelki közösségre, gyülekezetre, ahol felüdülhetünk és egymás hite által épülhetünk. Ott imatársakra, megértő testvérekre lelünk. Megoszthatjuk egymás terhét. A közösségben Isten igéje által új fényt gyújt szívünkben, hogy jobban megismerjük önmagunkat, feladatainkat, lehetőségeinket, az Atya kegyelmét és szeretetét. Gyülekezet nélkül, remete-hívóként élve könnyen elbizzuk magunkat, úgy véljük, különb hívők vagyunk másoknál. Ezért is szükségünk van egy lelki közösségre, ahol a más véleményű és más természetű emberek által csiszolódunk, megtanulunk alkalmazkodni és egymást jó reménységben, türelmesen elhordozni. *A gyülekezet nem a tökéletes emberek közössége, hanem a Krisztus vérén megváltottak tökéletesedni akarók közössége.*

Szükségünk van egy lelki közösségre, ahova beépülünk, ahol nemcsak kapni akarunk, hanem adni is, ahol nemcsak jogainkat érvényesítjük, hanem kötelességeinket is teljesítjük. Sokan vannak, akik megtérésük után egyik gyülekezetből a másikba vándorolnak vasárnapról vasárnapra, hogy kielégítsék lelki szükségleteiket. Ez szórakoztató, de semmiképpen sem bibliai. Mi lenne a véleményed az olyan családtagról, aki csak az étkezéseknél jelenik meg, de amikor meg kellene fogni a munka végét, már odébb állna? Hidd el, neked is szükséged van egy közösségre, ahol otthon vagy, ahol örömet, bánatot közösen megosztanak. Ahol együtt ünnepepsz, de együtt is dolgozol a többiekkel.

A gyülekezet szabadon döntők közössége. Az Úr Jézus ilyeneket mondott: „Ha valaki énutánam AKAR jönni . . .”, „Ti is EL AKARTOK MENNI?”. Ő mindenkit hív, és aki hozzá jön, azt nem küldi el magától, de maradásra sem kényszeríti. Viszont, ahol ketten vagy hárman összejönnek az ő nevében, ott megjelenik világosságával, szeretetével, kegyelmével és hatalmával. *A gyülekezet szabadon döntők közössége. Saját döntésünk alapján, önként lépünk be de ha tagjai lettünk a gyülekezetnek, ezzel vállaltuk – kötelező erővel – annak rendjét és terhét is.* „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét, és kövessen engem” (Mt 16:24).

Senkinek sem kötelező, hogy egyetemi tanulmányokat folytasson, de ha valaki önként jelentkezett és felvételt nyert az egyetemre, ezzel vállalta annak belső rendjét és tanulmányi követelményeit. Ha tagja lettél egy gyülekezetnek, nem hanyagolhatod el az összejöveteleket, életviteled sem magánügy többé, és tevékenységed nem lehet hangulatod függvénye.

A szabadon döntők közösségében minden megtért személy számára van hely. Legyen az gyermek, elhagyott öreg, egyszerű munkásember vagy befutott értelmiségi. Mindenki számára EGYFORMÁN VAN HELY. Itt nem szabad válaszfalnak lennie. Ne legyen kisebbségi érzésed, ha talán csak egy talánnal sáfárkodhatsz. De meg kell tanulnia az öttalantumos hívőnek is, hogy aki nagy akar lenni, az legyen mindenkinek szolgálója, és azt is, hogy akinek több adatott, attól többet vár az Úr.

A szabadon döntők közösségének – bár mindig kisebbségben volt – reményteljes a jövője, hiszen Isten országának örököse. Jézus Krisztus mondta: „Ne félj te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot” (Lk 12:32). A jövő tehát nem kilátástalan, hanem Isten által biztosított.

A gyülekezet Krisztus teste. Ő a Fő, mi pedig tagjai: egyikünk kéz, másikunk láb, szem, fül vagy szív, de minden tag az ő terve alapján dolgozik.

A gyülekezet Krisztus teste, amelyet ő akar irányítani, amely által vigasztal, fájdalmat enyhít, sebeket gyógyít, leleplezi a bűnt, lerontja az ördög munkáját. A gyülekezet Krisztus teste, amely, ha kell, mint igaz szenved a nem igazakért, hogy azokat Istenhez vezérelje.

Krisztus teste élő, megdicsőült test. *Legyünk mi is élő tagjai Krisztus élő testének, a gyülekezetnek.* Egészítsük ki egymást harmonikusan. Ki-ki amint kegyelmi ajándékot kapott, úgy sáfárkodjék azzal Isten dicsőségére és a gyülekezet növekedésére.

A szabadon döntők közössége és benne Jézus Krisztus téged is vár, hogy boldogan megtapasztalhass és elmondhass:

„Itt jó nékem, az Úr szent házában,

Az ő népe között!

Oly boldog itt a lelkem valóban

Hisz nyer sok örömet!

A szívemet kítárom

Az Úr színe előtt

Szent dicsőségét látom

Itt minden más fölött” (HH 317:1).

Almás Mihály (Dömsöd)

„ITT A SZÍVEM”

Apostolok Cselekedetei 2:37–47

Jézus Krisztus utolsó beszédeiben megígéri, hogy önmaga helyett elküldi erre a világra a Szent Szellemet (Jn 15:26), mert neki az Atyához kell mennie (Jn 14:2). A tanítványok fel sem fogják Jézus szavainak értelmét, hiszen még itt van ő, akit immár három éve követnek. Aztán következik az elárulás, a keresztre feszítés, és a feltámadás különösen mozgalmas eseménysora. A tanítványok ezekben az izgalmas napokban szintén keveset gondolnak az elhangzott ígéretre. Csalódás, reménytelenség, keserű vitatkozás, majd csodálatos néhány hét a feltámadt Jézus Krisztussal. S akkor a mennybenemelés előtt újra ígér Isten Fia: „Maradjatok Jeruzsálem városában, mígmen felruháztok mennyei erővel (Lk 24:49), és vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem feljö reátok!” (ApCs 1:8). Erő? Szent Szellem? *Mit is jelenthetnek ezek az ígéretek?* A tanítványok nem akarják mindenáron megérteni Jézus szavainak értelmét, hanem teljes hitel engedelmeskednek. Félnék ugyan a zsidók gyűlöletétől, de bezárkózva, Jézus szavaival szívükben várják azt a megígért valamit, amiről csak annyit tudnak, hogy Jézus küldi az Atyától, és valami nagy dolognak kell lennie.

Pünkösd napján aztán megtörténik a csoda. Mint sebesen zúgó szél, végigfú a városban a Szent Szellem. A tanítványok fel voltak rá készülve, megteltek erővel, örömmel. Tudták: *várakozó hitük beteljesedése ez a pillanat.* Felszabadultan, boldogan, mindenki számára érthető új nyelven prédikálták az Urat! De nemcsak a tanítványokkal történik ezen a napon valami, hanem a várossal is. A város lakóit azonban váratlanul, készületlenül éri a „sebesen zúgó szélnek zendülése”. Csodálkozva verődik hát a tömeg a kettős lángnyelvekkel megjelölt házhoz: mi történik itt? Zavarban voltak, egymást kérdezték: vajon mi akar ez lenni? (ApCs 2:12) Megnyugtató választ nem találtak, de nem is találhattak! Miért? Mert egymást kérdezték! Az Urat kellett volna megkérdeznük! *A menny titkaira vonatkozó kérdésekre a válasz csak felülről, az ég és föld királyától*

jöhet! Jézus vagy közvetlenül nekem mondja el a választ, vagy felhasznál valakit, aki már érti a titkot. Mennyit beszélünk, érvelünk sokszor mi is olyan dolgokról, ami csak elméletileg a miénk! Milyen sokszor kérdeztük mi is: Vajon mi akar ez lenni? Forduljunk mindig bizalommal Jézus Krisztushoz, Ő mindig, mindenre tudja a felelet!

Jeruzsálemben Péter apostol lép az emberek elé. A hullámzó, felbolydult tömeg lassan lecsendesedik, figyel Péter Szent Szellemmel telt rövid magyarázatára. S a rövid magyarázat után *háromezer ember mondja Istennek: itt a szívem . . . !* Ilyen gyűjtő hatású prédikációkkal ma is csak elvétve találkozunk. Ugyan mit mondhatott ez az egyszerű, tanulatlan halász a világ minden részéből összesereglett minden rendű-rangú népnek? Mivel érte el Péter ezt a rendkívüli hatást? Vajon mit kellene a ma prédikátorainak, szónokainak megtanulni Pétertől, hogy ma is ezrek és ezrek mondják a szolgálat után: „itt a szívem!”

Amit Péter mond, abban nincsen semmi rendkívüli; egyszerű szavakkal közli: kinek ismerte meg ő azt a názáreti Jézust, aki most ezt a csodat cselekedte (ApCs 2:22–36). *Személyes megtapasztalása a Szentírásból vett idézetekkel és azok magyarázatával karöltve szólal meg.* Péter nem volt írástudó, de három esztendőn át tanult a legcsodálatosabb iskolában. Most pedig a Szent Szellem, a megígért erő előhívta szívéből is Ur Jézustól tanultakat. De nemcsak őt vette hatalmába, hanem szava által a tömeget is. Még egy titka volt ennek a drága tanítványnak. Péterrel együtt ott volt tizenegy társa is. Azok most ugyan nem beszéltek, de Péter kíséretében ők is előléptek, mintegy tanúsítva a mondottak igazát. Ő, ha ma is minden prédikáló mellett legalább tizenegy tanuskodó társ állna alkalomról alkalomra, egy szívvel-lélekkel!

Péter nem beszélt hosszan, de amit mondott, „*az szíven találta őket*”. Rögtön meg is kérdezték: „Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak?” (ApCs 2:37) A válasz is olyan egyszerű, tömör, mint maga a prédikáció. Térjetez meg, merítkezzetek be és veszítetek a Szent Szellem ajándékát! (38) *Miért volt hiteles az, amit Péter elmondott? Mert Jeruzsálemben ismerték őt!* Tudták, ki volt, látták, kivé lett. *A válaszban benne volt Péter életútja is.* Minden kimondott szavunk csak akkor éri el a másik ember szívé, ha szavainknak aranyfedezete van. Igen, Péter szavainak volt súlya, volt ereje; ő élte is, amit mondott. *Megtért, azaz otthagyta a halászhálót, és követte Jézust.* Pedig ez a háló olyan sokat jelentett neki, a halak voltak számára a legfontosabbak! Elhagyta Jézusért, amit a legjobban szeretett, és sokkal többet kapott – emberhalász lett! *Bemerítkezett, nyilvánosan vallást tett arról, hogy Jézus Krisztus elvette bűneit.* Csak Jézus Krisztus nevében lehet ma is a bűnkérdést megoldani. Nem takargatni kell a bűnt, hanem Jézus Krisztus vére által meg kell tőle szabadulni! *Vette a Szent Szellem ajándékát.* Péter átélte, hogy amit Jézus megígért, azt mindig be is váltja. Várt hittel tíz napot, s a Szent Szellem betöltötte őt. Erő, öröm, békesség járta át, belülről lett mássá: a lobbanékonny, kardot rántó Péterből Jézus Krisztus apostolává lett! Válaszából az emberek megérezték: ez az út számukra is járható. Amit láttak és hallottak, az nem csupán ennek a néhánynek kiváltsága, hiszen az ígéret nekik szól! (39) Akkor 3000 ember mondta ki a prédikáció nyomán: itt a szívem, vedd a kezembe, Uram, és formáld akaratom szerint. Ma is vannak Péterek, akik téged is hívnak, hogy mondd ki szabadon, őszintén: itt a szívem . . . Ezeket a szavakat helyetted senki sem ejtheti ki az ajkán. Jézus Krisztus tőlünk – tőlem és tőled – akarja hallani ezt a vallomást. *Ezt a három szót sohasem fogja kieroszakolni senkiből.* Nem kell megszólalnunk így, hanem lehet így odafordulni hozzá: itt a szívem, vedd kezembe, Uram, hisz alkotója vagy! Kegyelem az, hogy még ma is odaadhatjuk életünket Jézusnak.

S mi történik azután? Elhangzott egy egyszerű prédikáció. A háromezerrel együtt talán te is kimondtad: itt a szívem. Talán megtörtént a Péter által felsorolt három lépés. *Most azután újra vissza a régibe?* Ő nem, semmiképpen sem! *A visszatérés vereség!* Péter is megpróbált visszatérni a halászhálókhoz a Tibériás tavánál, de keservesen ráfizetett.

Ha kimondtuk: itt a szívem, akkor engedjük tovább az Urat cselekedni, s ő előbbre viszi az életünket. „Foglaltosak voltak az apostolok tudományában, és a közösségben, a kenyérnek megtörésében és az imádságban” (42). Négy alappillér a megindult hívő élet számára. Négy alappillér, amire ma is nagy szükség van! Azokban az időkben még nem volt lejegyezve az újszövetségi Szentírás. Még csak az apostolok és követők szavában élt. Ezért a Krisztus-követők újból és újból elmondták a többieknek, hogy mit cselekedett az Jézus, és azt is, hogy mit tett velük. Gyakran nemcsak egy ember, hanem mindenki szolgált mindenkinek. Ki röviden, ki hosszabban. A lényeg az, hogy volt miről, helyesebben kiről beszélniük. Jézus Krisztussal volt mindennap találkozásuk. A megtapasztalt örömet pedig tovább akarták adni.

Bárcsak a mi alkalmainkon is mind több testvér mondhatná el, hogy mit élt át Jézus Krisztussal! *A szívből jövő szó jut el csak a másik ember szívéig, és közben egyé tesz, közösséget teremt.* Mivel Jézus Krisztus mindegyikük életében cselekedett, a gyülekezet tagjai egymás hite által épültek „lelki házzá, szent papsággá” (1Pt 2:5). Ebben az örvendező, tiszta légkörben került sor a kenyér megtörésére és az imádságra. Ezt a munkálkodást Isten sok csoda és jel által igazolta úgyannyira, hogy félelem fogta el a szemlélődőket. Az így élő közösséget az egész nép szerette, és naponta csatlakoztak hozzájuk az új megtérők (47).

Az első gyülekezet óta, 2000 éven át a hívő közösségek ereje abban volt, hogy egy-egyben, tiszta szívvel magasztalták, dicsérték Istent. De mindig eltűnt az erő, ha az egészség helyébe a lelki gőg vagy a bezárkózottság, a tiszta szív helyébe a tisztának mondott, de belül békétlen és vádoló szív lépett. Kezdjünk együtt újat! Ne másoktól várjuk az első lépést. Az 1980. év hozzon valóban újat. Mondjuk el az Úrnak: itt a szívem, tisztítsd meg teljesen. Ha így tudsz megállni az Úr előtt, akkor a tiéd lesz mindaz, amit a fenti ikerész olyan csodálatosan tár elénk!

Mézes László

MEGBÁNHATATLAN LÉPÉS

2Korinthus 7:9–10

Földi életünk során – amíg zarándokutunk végéhez nem érkezzük – rengeteg olyan lépést teszünk, amelyet később keservesen megbánunk. Könnyelműen, meggondolatlanul, kísértések alatt felelőtlenül, sőt vakmerően teszünk olyat, amelynek nyomán keserű csalódás vagy súlyos veszteség ér . . . Téves lépéseink, eltévesztett utak, terheket szülő gondolatok és cselekedetek megtételére csak ebben az életben van lehetőségünk. *Szabadakarátú döntéseink nyomán szerezhetünk magunknak „áldást vagy átkot”.* Milyen nagyszerű, hitben élve tudnunk, hogy van olyan élet a test meghalása után, ahol nincsenek téves, hiábavaló vagy bűnös lépések, „mert az első elmúltak” (Jel 21:4). Szeretnénk azonban azt, ha itt, jövevényiségünk idején egyre kevesebb lenne az olyan lépés, út, gondolat, cselekedet, amelyet meg kell bánnunk, amelyek fölött keseregünk kell.

Az Ige beszél olyan lépésről, amely megbánhatatlan megtérést szerez. Ezt azonban megelőzi a megszorodás, a szívbéli bánat. Hogyan jön létre az a szomorúság, amely megtérésre indít? Pál apostol írt egy határozott, kemény hangú levelet, amelyben leplezte a korinthusi testvérek bűnét. Mjútán elküldte a levelet, azon tételődött, hogy jól tette-e. Megtudta ugyanis, hogy „ideig-óráig” megszorította ezzel a közösséget. Később azonban felváltotta Pálban a bizonytalanságot az öröm, mert a korinthusiak megtérésre szomorodtak meg. *Lehet az ember eszköz Isten kezében arra, hogy szóban*

vagy levélben üzenettel rámutasson arra, ami felett meg kell szomorodni, amitől meg kell szabadulni. Sajnos okozunk egymásnak olyan szomorúságot, amelynek nincs megterésre indító áldása, mert nem olyan indításból való, hogy ezt a gyümölcsöt teremje.

A megtérést megelőzi mindig az eltévedt ember „magába szállása”. Aki magát megismerte, az a bűnnek olyan tömegét látja meg önmagában, hogy megszorodik, fájdalmat érez, elborzad, sőt kétségbeesik. Nincs olyan tisztátalan kívánság, olyan bűnös vágy, amelyre ne gondolnánk, amellyel ne foglalkoznánk. A büntudatra ébredt embernek el kell jutnia arra az önitételre, hogy bűnei miatt méltó a halálra. Aki erre nem jut el, aki önmaga bűneit nem látta meg és nem borzadt meg attól, hogy kárhozatra méltó bűnös, az még nem ment át igazán a megtérésen. Aki magába száll, azt kíséri a bűn feletti megkeseredés (ApCs 2:37), amelyet felvált az önismeretre jutott ember mélységes bűnbánata. Fájlalja mindazt, amit gondolatban vagy cselekedetben Isten ellen és emberek ellen vétett, és kiutat keres nyomorúságos állapotából. Elveszettnek érzi magát: „mert bűneim elborítják fejemet, súlyos teherként erőm felett” (Zsolt 38:5). Esdve így kiált: „Könyörülj rajtam én Istenem a te kegyelmességed szerint, irgalmasságnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet!” (Zsolt 51:3) „Tiszta szívet teremtem bennem, ó Isten és az erős lelket újítsd meg bennem.” (Zsolt 51:12) A bűnvallás Isten előtt a bűnbánatból születik. A kiút keresése, a megszabadulás vágya pedig a megváltott élethez való fordulás. Az őszinte bűnbánatban bizonyos mértékben benne van már a megtérés. Lemondás a bűnről, az önkaratról, az érzéki élvezet utáni törekvésről abban a hittudatban, hogy egyedül Isten szabadíthat meg az Úr Jézus váltásága által. A megtérés folyamatában benne kell lennie a bűnvallásnak Isten és emberek előtt (Jak 5:16). „Míg elhallgattam (vétkeimet) megavultak csontjaim a napestig való jajgatás miatt” (Zsolt 32:3).

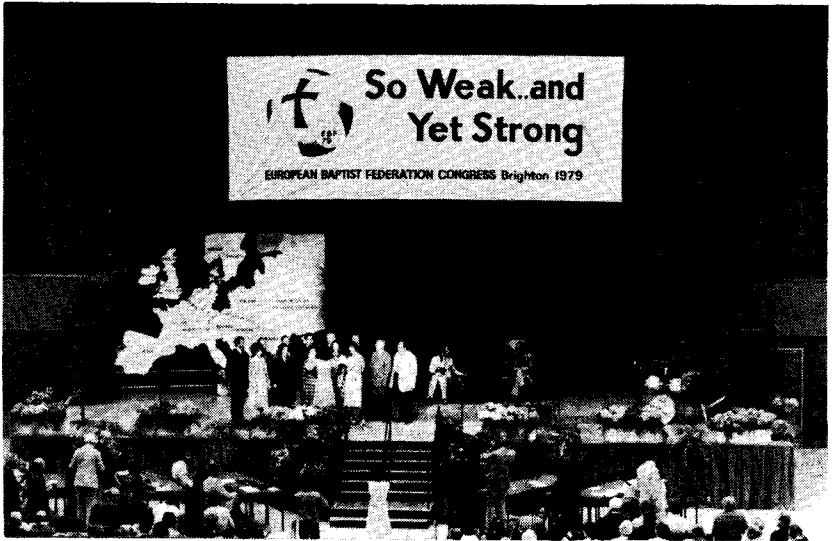
A megtérés szó többféle értelmezésben fordul elő az Igében. Egyik szembetűnő folyamat, amikor a bűnös megbánja bűnét. Érzelmekben megindul, sír, kesereg bűnei miatt, de ez nem jár együtt határozott döntéssel, hogy el is hagyja a bűnt.

„Aki megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer.” Szükséges a bűn megutálása. Enélkül a bűnbánat meddő, eredménytelen. Az áruló tanítvány is rádöbent rettenetes bűnére. Kétségbeesetten kiáltott föl: „Vétkeztem, mert elárultam az ártatlan vért” (Mt 27:34), de nem találta meg „a megbánás helyét”, azt az őszinte bűnbánatot, amelyre megbocsátással felel a kegyelem Ura. A bűnvallás előtt önvád terheli a bűnöst, de ha feltörhetett az őszinte bűnbánat, hamar jelentkezik a bűnbocsánat boldogsága. Az evangéliumi megtérés a bűnös egész személyiségének megrázkódtatásával jár együtt. Míközben szorongatott helyzetéből menekedést keres, egész valójának, az értelemnek, a szívnek, az akaratnak tevékenyen részt kell vennie a megtérés folyamatában ahhoz, hogy Isten kegyelme a Krisztus által elvégezhesse a megtérés nyomán az újjászületést. Így a bűn halálából – a bűnbocsátó és megváltó kegyelem által – feltámaszt új életre (Lk 15:24). *A megtérés tehát visszatérés oda, ahonnan eltávolodtunk, „az atyai házhoz”.* „A megtért ember rálépett Isten akaratának útjára, hogy arról soha le ne lépjen, abban az elvi értelemben, hogy más érvényes irányt nem ismer magára nézve, mint Isten akaratának irányát.” (Tavaszy: Dogmatika)

A megtérés a bűnös embernek az a lépése, amelyik megbánhatatlan, hiszen a megtért élet vége az örök életbe torkollik a mi Urunk Jézus Krisztus üdvözítő kegyelme által.

Dobner Béla

Az Európai Baptista Szövetség konferenciája Brightonban. A szövetség vezetői a canterbury érsek társaságában

„ÍGY ILLIK NÉKÜNK,,

Máté 3:13–17

A gyülekezetbe, a lelki családba való belépés feltétele – az előbbieket mellett – a bemerítés. Ez most módot ad arra, hogy a bemerítés bibliai igazságával foglalkozzunk, egyébként úgyis ritkán beszélünk hitünk eme kedves és jellegzetes gyakorlatáról.

A baptista kifejezés jelentése „bemerítkező”. Ebből sokan azt következtetik, mint-ha a tanításunk központi gondolata és a mi bibliai hitünk alapigazsága a bemerítés volna, holott ez bibliai tanításunknak csupán egy – nem elhanyagolt – része, amelyről a többivel együtt szívesen teszünk bizonyosságot.

Mondhatná valaki, hogy inkább az evangéliumról, a megfeszített Krisztusról tegyünk bizonyosságot. Egyet is értünk ezzel az állásponttal, mert a bemerítésről szóló bizonyosságtévésben is elsősorban Róla és a vele való kapcsolatunkról szeretnénk szólni.

Lássuk hát most először azt, hogy *miben látjuk igazolva bemerítkezésünk bibliai alapjait.*

1. *Az Úr Jézus is bemerítkezett* (Mt 3:13; Jn 1:32–34). Igaz, hogy Ő ezt a cselekményt nem önmagára nézve, hanem a bűnösök iránti szeretetéből s az Atya iránti engedelmességéből vállalta, hisz „a bűnösök közé számláltatott”. Ugyanakkor azonban követendő példát mutatott nekünk is. „*Így illik nekünk minden igazságot betöltenünk*” – mondotta, s ezt az illendőséget mi is komolyan vesszük. A bemerítés cselekményének értékét bizonyítja az is, hogy az Úr Jézus messziről jött a Jordánhoz, s mi örömmel szemléljük, hogy az Úr lábnyomai a víz mélyébe vezettek.

2. *Az Úr Jézus parancsot adott a bemerítésre* (Mt 28:19–20; Mk 16:15–16). Ezt a parancsot nincs jogunk megváltoztatni. Mária tanácsát e kérdésben is komolyan vesszük: „Bármit mond, tegyétek meg!” (Jn 2:5) Ha semmi különösebb jelentősége nem volna, akkor is érdemes a krisztusi parancsot megszívlelni, mennyivel inkább annak gazdag jelentésében és tartalmában. Akit szeretünk, annak még az óhaja is szent előttünk, hát még a parancsa. „Ha engem szerettek, parancsolataimat megtartjátok.” (Jn 14:21; 15:14) A bemerítés parancsára nézve az Igével együtt valljuk: „Az Ő parancsolatai nem nehezek!” (1Jn 5:3).

3. *Az apostolok gyakorlata is a hívők bemerítkezése volt* (ApCs 2:32–41; 8:12; 8:36). Egyetlen esetet sem találunk az Újszövetségben, az első keresztyének apostoli korszakában, ahol más módon vagy más jelentéssel történt volna bemerítkezés. Mi az újszövetségi gyülekezet elveit és gyakorlati magatartását mindenben követendő példának tekintjük, s az általuk gyakorolt bemerítési felfogást is elfogadjuk.

4. *A tanítványság jele* (Mt 28:19). Világos, hogy nem a megkeresztelt lesz tanítványnya, hanem a tanítvánnyá lett ember pecsételi meg Urához való tartozását a bemerítés pecsétjével, amelyet szívesen vesz magára, mint a Jézus Krisztussal való kapcsolat jelét.

5. *Az új élet szimbóluma.*

a) A bűnbocsánat. Új életet nyert ember örömmel tesz bizonyosságot a Jézus Krisztus vére erejéről, amellyel bűnei megbocsátást nyertek. „Megvallván bűneiket . . .” „ha teljes szívűből hiszel, akkor lehet” (Mt 3:6; ApCs 2:28; 8:36).

b) Az őember halála és az újember feltámadása. „Nem tudjátok, hogy Jézus Krisztus halálába merítettünk be?” – kérdezi az apostol, majd így folytatja: „Eltemetettünk tehát vele együtt a bemerítkezés által a halálba, hogy . . . mi is új életben járjunk” (Róm 6:3–4). A bemerítkezés tehát a kegyelem által megtörtént változást szimbolizálja, s egyúttal arról beszél, hogy Jézus Krisztus ma is él, és elvégezte a kegyelem munkáját a bűnös ember életében.

A bemerítésnél tehát elsősorban nem a külső formai problémák a lényegesek, hanem annak belső jelentősége. Ezzel kapcsolatban két kiváló magyar protestáns teológustól idézünk: „*Kétségtelen, hogy a keresztségnek az újjászületést kell kiábrázolnia,*

azt a titkos lelki élményt, amely által krisztusivá kell válnunk, s amely által bele jutunk az Ő élő testébe . . ." (Dr. Victor János) „A keresztesítés titokzatos és ősi jelkép, amelyben a halál és az élet jelentése ölelkezik. Az eredeti görög szó bemeztést jelent, s ahhoz a gondolathoz fűződik, amikor az ember ünnepelesen és céltudatosan valamit alámerít a víznek rejtelmes mélységeibe." (Dr. Ravasz László)

Az eddigiék nyomán világossá válik az a két különlegesnek látszó kérdés is, hogy miért nem kisgyermeket és miért nem feleöntéssel keresztesítünk.

1. Milyen legyen a bemeztendő?

Elsősorban megtért hívő legyen. Mi nem a felnőtt keresztesítésért küzdünk – szemben a csecsemőkeresztesítéssel. Mi a hívők bemeztetését gyakoroljuk, mert az Úr szavai szerint: „aki hisz és bemeztetik, üdvözl". Az életkor nem nyújt semmi előnyt, csak a Jézus Krisztusban való hit és a neki átadott élet ad alapot a megújult élet kinyilvánítására a bemeztetésben. Hogy ez a hit – amely értelmes döntést igényel – elsősorban az ember gondolkodó, tehát felserdült korában válik nyilvánvalóvá, azt a következményt vonja maga után, hogy a hitbéli döntést követő bemeztés, leginkább felnőtt (felserdült) korban történik. De ismételnünk kell, hogy ez nem felnőttkeresztesítés, hanem inkább hívőkeresztesítés. Luther írja: „A keresztesítés senkinek sem segít, nem is részesülhet benne már, csak aki saját magáért hisz, és saját hite nélkül senkit sem szabad megkeresztesíteni." Barth Károly, az egyik legnagyobb protestáns teológus is a hívőkeresztesítés gyakorlatának elvét vallotta.

2. Milyen legyen a bemeztetés?

Itt a bemeztési cselekmény (szertartás) külső formájára és módjára kell gondolnunk. A bibliai álláspont a teljes elmerülést, a test vízbe merítését kívánja. Nemcsak a Római levél 6. részében jelzett „eltettettünk" és „amiképpen feltámasztotta" kifejezések igazolják ezt, hanem a bibliai gyakorlat is. János Énonban merítette be az embereket, „mert ott sok volt a víz" (Jn 3:23). Az Úr Jézus is a Jordán vízében merült el (Mt 3:6, Mk 1:5, 9). A szerencsén főember is a vízből jött fel a bemeztés után (ApCs 8:38).

A baptisztériumok százai, mint néma tanúk igazolják, hogy a keresztesítés évszázadokon keresztül komolyan vették a bemeztés eredeti formáját. Maga Kálvin írja: „A baptizmus szó természetesen alámerítést jelent. Annyi bizonyos, hogy az őskeresztesítés gyülekezet az alámerítést gyakorolta." (Instit. I. 15. f.)

Semmi okunk nincs arra, hogy a bemeztetés eme formáját megváltoztassuk, vagy az idők folyamán megváltozott formát gyakoroljuk.

Most vizsgáljunk meg néhány gyakorlati kérdést.

1. „A keresztesítés függő lator nem merítkezett be, mégis üdvözült" – mondják egyesek, azt bizonyítva ezzel, hogy a bemeztetés nem szükséges az üdvösséghez.

Mi nem is állítjuk, hogy a bemeztetés üdvözítő sakramentum, hiszen a hitet bizonyító pecsétként alkalmazzuk. Állítjuk, hogy a hit nélküli ember számára semmi értelme nincs, mert ez a cselekmény nem üdvözít.

A Krisztusban üdvösséget nyert ember számára a mennyei ajándék elnyerésének bizonyítéka a bemeztetés, mégpedig engedelmisségi alapon. A hívő ember számára tehát a bemeztetés nem üdvösségi, hanem engedelmisségi kérdés (Mt 3:15).

2. „Azok is vannak olyan jó hívők, akik nem merítkeznek be" – mondják mások. Nekünk nincs jogunk valakinek a hívőségét megítélni, ez a jog Istené. Annait azonban állítunk, hogy aki még nem látta meg a bemeztetés bibliai igazságát, annál nem számít engedetlenségnek, de aki felismerve, tudatosan áll ellene, bizonyára éppúgy tesz, mint a farizeusok és az írástudók, akik „az Isten tanácsát megvetették magukra nézve, nem kereszteselkedvén meg (merítkezvén be) ő tőle" (Lk 7:29–30).

3. „Az csak törvényeskedés, ami megkötöttséghez és lelki göghöz vezet" – mondhatja valaki a bemeztetésről. Erre csak azt válaszolhatjuk, hogy ezt a „törvényeskedést"